

unfoldingWord® Hebrew Bible

1 Kings

Version 2.1.29

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2022-08-18**Date:**

2.1.29**Version:**

unfoldingWord**Published by:**

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28**Date:**

2.7**Version:**

Door43**Published by:**

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons, <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative unfoldingword.org/uhb original work by unfoldingWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com/>The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 International [openscriptures/morphhb](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/) .<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb> License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

4	1 Kings
4	Chapter 1
5	Chapter 2
5	Chapter 3
6	Chapter 4
6	Chapter 5
7	Chapter 6
8	Chapter 7
9	Chapter 8
10	Chapter 9
10	Chapter 10
11	Chapter 11
12	Chapter 12
12	Chapter 13
13	Chapter 14
14	Chapter 15
14	Chapter 16
15	Chapter 17
15	Chapter 18
16	Chapter 19
17	Chapter 20
17	Chapter 21
18	Chapter 22
20	Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

1 Kings

Chapter 1

¹ והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחס לו: ² ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהיל סכנת וישכבה בחיקו וחס לאדני המלך: ³ ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית ויבאו אתה למלך: ⁴ והנערה יפה עד-מאד תהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה: ⁵ ואדניה ברחגית מתנשא לאמר אני אמלך ועש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו: ⁶ ולא יעצבו אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית וגם הוא טובתאר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום: ⁷ ויהיו דבריו עם יואב בן צרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניה: ⁸ וצדוק הכהן ובניהו בן יהוידע ונתן הנביא ושמעי ורעי והגבורים אשר לדוד לא היו עם אדניהו: ⁹ ויזבח אדניהו צאן ובקר ומריא עם אבן הזולת אשר אצל עין רגל ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך: ¹⁰ ואת נתן הנביא ובניהו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו לא קרא: ¹¹ ויאמר נתן אל בת שבע אם שלמה לאמר הלא שמעת כי מלך אדניהו ברחגית ואדניו דוד לא ידע: ¹² ועתה לכי איעצך נא עצה ומלטי את נפשך ואת נפש בנך שלמה: ¹³ לכי ובאי | אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אמתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי ומדוע מלך אדניהו: ¹⁴ הנה עורך מדברת שם עם המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי את דבריך: ¹⁵ ותבא בת שבע אל המלך החדרה והמלך זקן מאד ואבישג השונמית משרת את המלך: ¹⁶ ותקד בת שבע תשתחו למלך ויאמר המלך מה-לך: ¹⁷ ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי: ¹⁸ ועתה הנה אדניה מלך ועתה אדני המלך לא ידעת: ¹⁹ ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולאביתר הכהן וליואב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא: ²⁰ ואתה אדני המלך עיני כל ישראל עליך להגיד להם מי ישב על כסא אדני המלך אחרי: ²¹ והיה כשכב אדני המלך עם אביתר ויהייתי אני ובני שלמה חטאים: ²² והנה עונדה מדברת עם המלך ונתן הנביא בא: ²³ ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו למלך על אפיו ארצה: ²⁴ ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהו ימלך אחרי והוא ישב על כסאי: ²⁵ כי | יחד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנם אכלים ושתיים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו: ²⁶ ולי אני עבדך ולצדק הכהן ולבניהו בן יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא: ²⁷ אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת את עבדיך: ²⁸ מי ישב על כסא אדני המלך אחרי: ²⁸ ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לבת שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך: ²⁹ וישבע המלך ויאמר חיהוה אשר פרדה את נפשי מכל צרה: ³⁰ כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי תחתי כי כן אעשה היום הזה: ³¹ ותקד בת שבע אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעלם: ³² ויאמר | המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן יהוידע ויבאו לפני המלך: ³³ ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדי אדניכם והרכבתם את שלמה בני על הפרדה אשר לי והורדתם אתו אל גחון: ³⁴ ומשח אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על ישראל ויתקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך שלמה: ³⁵ ועליתם אחרי ובא וישב על כסאי והוא ימלך תחתי ואתו צויתי להיות נגיד על ישראל ועל יהודה: ³⁶ ויען בניהו בן יהוידע את המלך יאמר | אמן כן יאמר יהוה אלהי אדני המלך: ³⁷ כאשר היה יהוה עם אדני המלך כן יהוה: ³⁸ עם שלמה ויגדל את כסאו אדני המלך דוד: ³⁸ ויגד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו את שלמה על הפרדת המלך דוד וילכו אתו על גחון: ³⁹ ויקח צדוק הכהן את קרן השמן מן האהל וימשח את שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה: ⁴⁰ ויעלו כל העם אחריו והעם מחללים בחללים ושמחים שמחה גדולה ותבקע הארץ בקולם: ⁴¹ וישמע אדניהו וכל הקראים אשר אתו והם כלו לאכל וישמע יואב את קול השופר ויאמר מדוע קול הקריה הומה: ⁴² עונדני מדבר והנה יונתן בראביתר הכהן בא ויאמר אדניהו בא כי איש חיל אתה וטוב תבשר: ⁴³ ויען יונתן ויאמר לאדניהו אכל אדניו המלך דוד את שלמה: ⁴⁴ וישלח אתו המלך את צדוק הכהן ואת נתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו אתו על פרדת המלך: ⁴⁵ וימשחו אתו צדוק הכהן ונתן הנביא למלך בגחון ויעלו משם שמחים ותהם הקריה הוא הקול אשר שמעתם: ⁴⁶ וגם ישב שלמה על כסא המלוכה: ⁴⁷ וגם באו עבדי המלך לברך את אדניו המלך דוד לאמר ייטב אלהים: ⁴⁸ ואת שם שלמה משמר ויגדל את כסאו מכסאך וישתחו המלך על המשכב: ⁴⁸ וגם ככה אמר המלך ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על כסאי ועיני ראות: ⁴⁹ ויחרדו ויקמו כל הקראים אשר לאדניהו וילכו איש לדרכו: ⁵⁰ ואדניהו ירא מפני שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח: ⁵¹ ויגד לשלמה לאמר הנה אדניהו ירא את המלך שלמה והנה אחוז בקרנות המזבח לאמר ישבע לי כיום המלך שלמה אם ימית את עבדו בחרב: ⁵² ויאמר שלמה אם יהיה לך חיל לא יפל משערתו ארצה ואם רעה תמצאו ומת: ⁵³ וישלח המלך שלמה וירדהו מעל המזבח ויבא וישתחו למלך שלמה ויאמרו לו שלמה לך לביתך: פ

¹[1:27 עבדך | lemma="עבד" x-morph="He,NcmSc:Sp2ms" strong="H5650"]

²[1:37 יהיה | lemma="יהיה" x-morph="He,Vqi3ms" strong="H1961"]

³[1:47 אלהיך | lemma="אלהים" x-morph="He,NcmPc:Sp2ms" strong="H0430"]

שמע לשפט את עמך להבין בירטוב לרע כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה: ¹⁰ ויטב הדבר בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה: ¹¹ ויאמר אלהים אליו וען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איבך ושאלת לך הבין לשמע משפט: ¹² הנה עשיתי כדברך הנה | נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניך ואחריו לא יקום כמוך: ¹³ וגם אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר גם כבוד אשר לא היה כמוך איש במלכים כלימיר: ¹⁴ ואם | תלך בדרכי לשמר חקי ומצותי כאשר הלך דויד אבך והארכת את ימיר: ¹⁵ ויקץ שלמה והנה חלום יבוא וירושלם ועמד | לפני | ארון ברית אדני ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משתה לכל עבדיו: ¹⁶ אז זבאנה שתיים נשים זנות אל המלך ותעמדנה לפניו: ¹⁷ ותאמר האשה האחת בי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלד עמה בבית: ¹⁸ והי ביום השלישי ללדתי ותלד גם האשה הזאת ואנחנו יחדו אירור אתנו בבית זולתי שתיים אנחנו בבית: ¹⁹ וימת ברהאשה הזאת לילה אשר שכבה עליו: ²⁰ ותקום בתוך הלילה ותקח את בני מאצלו ואמתר ישנה ותשכיבהו בחיקה ואת בנה המת השכיבה בחיקי: ²¹ ואקם בבקר להיניק את בני והנהימת ואתבונן אליו בבקר והנה לא היה בני אשר ילדתי: ²² ותאמר האשה האחת לא כי בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בני המת ובני החי: ²³ ויאמר המלך זאת אמרת זה בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בני המת ובני החי: ²⁴ ויאמר המלך קחו לי יחרב ויבאו החרב לפני המלך: ²⁵ ויאמר המלך גורו את הילד החי לשנים ותנו את החצי לאחת ואת החצי לאחת: ²⁶ ותאמר האשה אשר בנה החי אל המלך כי נכמרו רחמיה על בנה ותאמר | בי אדני תנולה את הילוד החי והמת אל תמיתו וזאת אמרת גם לי גם לך לא היה גורו: ²⁷ ויען המלך ויאמר תנולה את הילוד החי והמת לא תמיתו היא אמו: ²⁸ וישמעו כל ישראל את המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט:

Chapter 4

¹ והי המלך שלמה מלך על כל ישראל: ² ואלה השרים אשר לו עזרוהו בצדוק הכהן: ³ אליחורף ואחיה בני שישא ספרים יהושפט בראחילוד המזכיר: ⁴ ובניהו ברהוינדע על הצבא וצדוק ואביתר כהנים: ⁵ ועזריהו ברנתן על הנצבים ובדד ברנתן כהן רעה המלך: ⁶ ואחישר על הבית ואדנירם ברעבדא על המס: ⁷ ולשלמה שנים עשר נציבים על כל ישראל וכלכלו את המלך ואת ביתו חדש בשנה והיה על האחד: ¹¹ לכלל: ⁸ ואלה שמותם ברחרור בהר אפרים: ⁹ ברדקר במקץ ובשעלבים ובית שמש ואילון בית חנו: ¹⁰ ברחסד בארבות לו שכה וכל ארץ חפרים: ¹¹ ובראינדב כל נפת דאר טפת בת שלמה היתה לו לאשה: ¹² בענא בראחילוד תעבר ומגדו וכל בית שאן אשר אצל צרתנה מתחת לירקאל מבית שאן עד אבל מחולה עד מעבר ליקמעם: ¹³ ברנבר ברמת גלעד לו חול ואיר ברמנשה אשר בגלעד לו חבל ארגב אשר בבשן ששים ערים גדלות חומה ובריח נחשת: ¹⁴ אחינדב ברעדא מחנימה: ¹⁵ אחימעץ בנפתלי לקח את בשמת בת שלמה לאשה: ¹⁶ בענא ברחושי באשר ובעלות: ¹⁷ והושפט ברפרוז בששכר: ¹⁸ שמעי בראלא בבנימין: ¹⁹ גבר ברארי בארץ גלעד לרץ סיחון | מלך האמרי ועל מלך הבשן ונציב אחד אשר בארץ: ²⁰ והודה וישראל רבים כחול אשר על הים לרב אכלים ושתיים ושמונים: ⁵

²¹ 5:1) ושלמה היה מושל בכל הממלכות מרהנהר ארץ פלשתים ועד גבול מצרים מגשים מנתה ועבדים את שלמה כלימי חיו: ²² 5:2) והי לחם שלמה ליום אחד שלשים כר סלת וששים כר קמח: ²³ 5:3) עשרה בקר בראים ועשרים בקר רעי ומאה צאן לבד מאיל וצבוי ויחמור וברברים אבוסים: ²⁴ 5:4) כיהא רדה | בכל עבר הנהר מתפסח ועד עזה בכל מלכי עבר הנהר ושלום היה לו מכל עבריו מסביב: ²⁵ 5:5) וישב יהודה וישראל לבטח איש תחת גפנו ותחת תאנתו מן ועד באר שבע כל ימי שלמה: ²⁶ 5:6) והי לשלמה ארבעים אלף ארות סוסים למרכבו ושנים עשר אלף פרשים: ²⁷ 5:7) וכלכלו הנציבים האלה את המלך שלמה ואת כל הקרב אל שלחן המלך שלמה איש חדשו לא ועדו דבר: ²⁸ 5:8) והשערים והתבן לסוסים ולרכש יבאו אליהם וישימום אשר יהיה שם איש כמשפטו: ²⁹ 5:9) ויתן אלהים חכמה לשלמה ותבונה הרבה מאד ורחב לב כחול אשר על שפת הים: ³⁰ 5:10) ותרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם ומכל חכמת מצרים: ³¹ 5:11) ויחכם מכל האדם מאיתו האזרחי והימן וכלכל וידדע בני מחול ויהישמו בכל הגוים סביב: ³² 5:12) וידבר שלשת אלפים משל והי שיקו חמשה ואלף: ³³ 5:13) וידבר על העצים מרהארז אשר בלבנון ועד האזוב אשר יצא בקיר וידבר על הבמה ועל העוף ועל הרמש על הדגים: ³⁴ 5:14) ויבאו מכל העמים לשמע את חכמת שלמה מאת כל מלכי הארץ אשר שמעו את חכמתו:

1[4:7] חחד | lemma="אחד" x-morph="He,Acmsa" strong="H0259"

Chapter 5

¹ 15) וישלח חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה כי שמע כי אתו משחו למלך תחת אביהו כי אהב היה חירם לדוד כל הימים: ² 16) וישלח שלמה אל חירם לאמר: ³ 17) אתה ידעת את דוד אבי כי לא וכל לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר סבבהו עד תתי יהוה אתם תחת כפות רגלו: ⁴ 18) ועתה הניח יהוה אליה לי מסביב אין שטן ואין פגע רע: ⁵ 19) והנני אמר לבנות בית לשם יהוה אלהי כאשר | דבר יהוה אל דוד אבי לאמר בנך אשר אתו תחתיך על כסאך הוא יבנה הבית לשמי: ⁶ 20) ועתה צוה ויכרתו לי ארזים מרהלבנון ועבד יהיו עם עבדך ושכר עבדך אתו לך ככל אשר תאמר כי | אתה ידעת כי אין בנו איש ידע לכתר עצים כצדנים: ⁷ 21) והי כשמע חירם את דברי שלמה וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום אשר נתן לדוד בן חכם על העם הרב הזה: ⁸ 22) וישלח חירם אל שלמה

לאמר שמעתי את אשר שלחת אלי אני אעשה את כל הפצך בעצי ארזים ובעצי ברושים: ⁹(23) עבדי יהיו מן הלבנון ומה אשימם דברות בים עדהמלחם אשר שלח אלי ונפצתי שם ואתה תשא ואתה תעשה את הפצי לתת לחם ביתי: ¹⁰(24) ויהי חירום נתן לשלמה עצי ארזים ועצי ברושים כל הפצו: ¹¹(25) ושלמה נתן לחירם עשרים אלף כר חטים מכלת לביתו ועשרים כר שמן כתית כה'יתן שלמה לחירם שנה בשנה: ¹²(26) ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו ויהי שלם בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שניהם: ¹³(27) ויעל המלך שלמה מס מכל ישראל ויהי המס שלשים אלף איש: ¹⁴(28) וישלחם לבנונה עשרת אלפים בחדש חליפות חדש יהיו בלבנון שנים חדשים בביתו ואדנירם עליהם: ¹⁵(29) ויהי לשלמה שבעים אלף נשא סבל ושמונים אלף חצב בהר: ¹⁶(30) ל'בד משרי הנצבים לשלמה אשר על המלאכה שלשת אלפים ושלש מאות הרדים בעם העשים במלאכה: ¹⁷(31) ויצו המלך ויסעו אבנים גדולות אבנים יקרות ליסד הבית אבני גזית: ¹⁸(32) ויפסלו בני שלמה ובני חירום והגבלים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית: פ

1[5:3 רגלי | lemma = "רגל" cs="Sp1" morph="He,Ncfdc" strong="H7272" x-morph="

Chapter 6

¹ ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש ז' הוא החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליהוה: ² והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו: ³ והאולם על פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על פני רחב הבית עשר באמה רחבו על פני הבית: ⁴ ויעש לבית חלונות שקפים אטמים: ⁵ ויבן על קיר הבית יצוע: ¹¹ סביב את קירות הבית סביב להיכל ולדבר ויעש צלעות סביב: ⁶ היצוע: ¹² התחתנה חמש באמה רחבה והתיכנה שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מגרעות נתן לבית סביב חוצה לבלתי אחז בקירות הבית: ⁷ והבית בהבנתו אבן שלמה מסע נבנה ומקבות והגרזן כל כלי ברזל לא נשמע בבית בהבנתו: ⁸ פתח הצלע התיכנה אל כתף הבית הימנית ובלולים יעלו על התיכנה ומן התיכנה אל השלשים: ⁹ ויבן את הבית ויכלהו ויספן את הבית גבים ושדרת בארזים: ¹⁰ ויבן את היצוע: ¹³ על כל הבית חמש אמות קומתו ויאחז את הבית בעצי ארזים: פ ¹¹ ויהי דבר יהוה אל שלמה לאמר: ¹² הבית הזה אשר אתה בנה אם תלך בחקתי ואת משפטי תעשה ושמרת את כל מצותי ללכת בהם הקמתי את דברי אלהך אשר דברתי אל דוד אביך: ¹³ ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב את עמי ישראל: ¹⁴ ויבן שלמה את הבית ויכלהו: ¹⁵ ויבן את קירות הבית מביתה בצלעות ארזים מקרקע הבית עד קירות הספן צפה עץ מבית ויצף את קרקע הבית בצלעות ברושים: ¹⁶ ויבן את עשרים אמה מירכות: ¹⁴ הבית בצלעות ארזים מן הקרקע עד הקירות ויבן לו מבית לדביר לקדש הקדשים: ¹⁷ וארבעים באמה היה הבית הוא ההיכל לפני: ¹⁸ וארך אל הבית פנימה מקלעת פקעים ופטורי צצים הכל ארו אין אבן נראה: ¹⁹ ודבר בתוך הבית מפנימה הכין לתמן שם את ארון ברית יהוה: ²⁰ ולפני הדביר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים אמה קומתו ויצפהו זהב סגור ויצף מזבח ארז: ²¹ ויצף שלמה את הבית מפנימה זהב סגור ויעבר ברתיקות: ¹⁵ זהב לפני הדביר ויצפהו זהב: ²² ואת כל הבית צפה זהב עדתם כל הבית וכל המזבח אשר לדביר צפה זהב: ²³ ויעש בדביר שני כרובים עצי שמן עשר אמות קומתו: ²⁴ וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף הכרוב השנית עשר אמות מקצות כנפיו ועד קצות כנפיו: ²⁵ ועשר באמה הכרוב השני מדה אחת וקצב אחד לשני הכרובים: ²⁶ קומת הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני: ²⁷ ויתן את הכרובים בתוך | הבית הפנימי ופרשו את כנפיהם הכרובים ותגע כנף האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני וכנפיהם אליתוך הבית נגעת כנף אל כנף: ²⁸ ויצף את הכרובים זהב: ²⁹ ואת כל קירות הבית מסב | קלע פתוחי מקלעות כרובים ותמרת ופטורי צצים מלפנים ולחיצון: ³⁰ ואת קרקע הבית צפה זהב לפנימה ולחיצון: ³¹ ואת פתח הדביר עשה דלתות עצי שמן האיל מזוזות חמשית: ³² ושתי דלתות עצי שמן וקלע עליהם מקלעות כרובים ותמרות ופטורי צצים וצפה זהב ויגרד על הכרובים ועל התמרות את זהב: ³³ וכן עשה לפתח ההיכל מזוזות עצי שמן מאת רבעית: ³⁴ ושתי דלתות עצי ברושים שני צלעים הדלת האחת גלילים ושני קלעים הדלת השנית גלילים: ³⁵ וקלע כרובים ותמרות ופטורי צצים וצפה זהב מישר על המחקה: ³⁶ ויבן את החצר הפנימית שלשה טורי גזית וטור כרתת ארזים: ³⁷ בשנה הרביעית יסד בית יהוה בירח ז': ³⁸ ובשנה האחת עשרה בירח בול הוא החדש השמיני כלה הבית לכל דבריו ולכל משפטיו: ¹⁶ ויבנהו שבע שנים:

1[6:5 יצוע | lemma = "יצוע" cs="Ncmsa" morph="He,Nc" strong="H3326b" x-morph="

2[6:6 היצוע | lemma = "יצוע" cs="Ncmsa" morph="He,Td" strong="d:H3326b" x-morph="

3[6:10 היצוע | lemma = "יצוע" cs="Ncmsa" morph="He,Td" strong="d:H3326b" x-morph="

4[6:16 מירכתי | lemma = "ירכה" cs="Ncfdc" morph="He,R" strong="m:H3411" x-morph="

5[6:21 ברתיקות | lemma = "רתוק" cs="Ncbpc" morph="He,R" strong="b:H7569" x-morph="

6[6:38 משפטו | lemma = "משפט" cs="Sp3ms" morph="He,Ncm" strong="H4941" x-morph="

Chapter 7

¹ וְאֶת־בֵּיתוֹ בָּנָה שְׁלֹמֹה שֶׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְכַל אֶת־כָּל־בֵּיתוֹ: ² וַיָּבֵן אֶת־בֵּית | יַעַר הַלְּבָנוֹן מֵאָה אַמָּה אָרְכוֹ וְחֲמִשִּׁים אַמָּה רָחְבוֹ וְשִׁלְשִׁים אַמָּה קוֹמְתוֹ עַל אַרְבַּעַת טוּרֵי עֲמוּדָי אַרְזִים וְכִרְתוֹת אַרְזִים עַל־הַעֲמוּדִים: ³ וְסָפֵן בְּאֵרֶז מִמַּעַל עַל־הַצִּלְעוֹת אֲשֶׁר עַל־הַעֲמוּדִים אַרְבָּעִים וְחֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה עֶשֶׂר הָטוֹר: ⁴ וְשִׁקְפִים שְׁלֹשָׁה טוּרִים וּמְחִזָּה אֶל־מְחִזָּה שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים: ⁵ וְכָל־הַפְּתָחִים וְהַמְּזוּזוֹת רַבְעִים שִׁקְףִי וּמוֹל מְחִזָּה אֶל־מְחִזָּה שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים: ⁶ וְאֵת אֹלָם הַעֲמוּדִים עָשָׂה חֲמִשִּׁים אַמָּה אָרְכוֹ וְשִׁלְשִׁים אַמָּה רָחְבוֹ וְאֹלָם עַל־פְּנֵיהֶם וְעַב עַל־פְּנֵיהֶם: ⁷ וְאֹלָם הַכֹּסֵא אֲשֶׁר יִשְׁפֹּט־שָׁם אֶלֶם הַמְּשַׁפֵּט עָשָׂה וְסָפֵן בְּאֵרֶז מִהַקְּרָקַע עַד־הַקְּרָקַע: ⁸ וּבֵיתוֹ אֲשֶׁר־יָשֵׁב שָׁם חֲצַר הָאֲחֵרֶת מִבֵּית לְאוֹלָם כְּמַעֲשֵׂה הַזֶּה הָיָה וּבֵית יַעֲשֵׂה לְבֵת־פְּרַעֲוֹ אֲשֶׁר לָקַח שְׁלֹמֹה כְּאוֹלָם הַזֶּה: ⁹ כָּל־אֵלֶּה אֲבָנִים יָקִירֹת כְּמִדַּת גְּזִית מִגְּרָרוֹת בְּמִגְרָה מִבַּיִת וּמִחוּץ וּמִמְסַד עַד־הַטְּפָחוֹת וּמִחוּץ וּבְדֵי־חֲצֵר הַגְּדוּלָּה: ¹⁰ וּמִיֶּסֶד אֲבָנִים יָקִירֹת אֲבָנִים גְּדוּלוֹת אֲבָנֵי עֶשֶׂר אַמּוֹת וְאֲבָנֵי שְׁמֹנֶה אַמּוֹת: ¹¹ וּמִלְמַעְלָה אֲבָנִים יָקִירֹת כְּמִדַּת גְּזִית וְאָרוֹ: ¹² וְחֲצֵר הַגְּדוּלָּה סָבִיב שְׁלֹשָׁה טוּרִים גְּזִית וְטוֹר כְּרֵתֶת אַרְזִים וְלִחְצֵר בֵּית־יְהוָה הַפְּנִימִית וְלֵאלֶם הַבַּיִת: ¹³ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּקַּח אֶת־חִירָם מִצֹּר: ¹⁴ בְּרָאשָׁה אֶלְמָנָה הָיָה מִמְטָה נִפְתְּלִי וְאָבִיו אִישׁ־צֹר חֲרָשׁ נְחֹשֶׁת וַיְמַלֵּא אֶת־הַחֲכֵמָה וְאֶת־הַתְּבוּנָה וְאֶת־הַדַּעַת לַעֲשׂוֹת כָּל־מְלָאכָה בְּנְחָשֶׁת וַיְבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־מְלָאכָתוֹ: ¹⁵ וַיִּצַר אֶת־שְׁנֵי הַעֲמוּדִים נְחָשֶׁת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמוֹל הָעֲמוּד הָאֶחָד וְחוּט שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה אַמָּה יֹסֵב אֶת־הָעֲמוּד הַשֵּׁנִי: ¹⁶ וְשִׁתֵּי כְתָרֹת עָשָׂה לְתֵת עַל־רֹאשֵׁי הַעֲמוּדִים מִצֶּקֶן נְחָשֶׁת חֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמוֹל הַכְּתָרֶת הָאֶחָת וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמוֹת הַכְּתָרֶת הַשֵּׁנִית: ¹⁷ שְׁבָכִים מַעֲשֵׂה שְׁבָכָה גְּדוּלִים מַעֲשֵׂה שְׂרָשְׁרוֹת לְכַתְרֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הַעֲמוּדִים שְׁבָעָה לְכַתְרֵת הָאֶחָת וְשְׁבָעָה לְכַתְרֵת הַשֵּׁנִית: ¹⁸ וַיַּעַשׂ אֶת־הַעֲמוּדִים וְשְׁנֵי טוּרִים סָבִיב עַל־הַשְּׁבָכָה הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת־הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָרַמְזִים וַיִּכֶן עָשָׂה לְכַתְרֵת הַשֵּׁנִית: ¹⁹ וְכַתְרֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הַעֲמוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשֶׁן בְּאוֹלָם אַרְבַּע אַמּוֹת: ²⁰ וְכַתְרֹת עַל־שְׁנֵי הַעֲמוּדִים גַּם־מִמַּעַל מִלְעַמַּת הַבֶּטֶן אֲשֶׁר לְעֵבֶר הַשְּׁבָכָה: ²¹ וְהַרְמוּזִים מֵאֵתִּים טוּרִים סָבִיב עַל הַכְּתָרֶת הַשֵּׁנִית: ²² וַיִּקְּם אֶת־הַעֲמֻדִים לְאֶלֶם הַיְחִיל וַיִּקְּם אֶת־הָעֲמוּד הַיְמָנִי וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ לְכִן וַיִּקְּם אֶת־הָעֲמוּד הַשְּׂמָאלִי וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ בַּעַז: ²³ וְעַל רֹאשׁ הַעֲמוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשֶׁן וְתַתֵּם מְלָאכֵת הַעֲמוּדִים: ²⁴ וַיַּעַשׂ אֶת־הֵים מוֹצֵק עֶשֶׂר בְּאֵמָה מִשְׁפָּתוֹ עַד־שְׁפָתוֹ עַגְל | סָבִיב וְחֲמֵשׁ בְּאֵמָה קוֹמוֹתוֹ וְקוֹ: ²⁵ וְעַל־רֹאשׁ הַעֲמוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשֶׁן עֶשֶׂר בְּקֶר שְׁלֹשָׁה פָּנִים | צְפֹנָה וְשֹׁלְשָׁה פָּנִים | יְמָה וְשֹׁלְשָׁה | פָּנִים נִגְבָּה וְשֹׁלְשָׁה פָּנִים מְזֻרְחָה וְהֵים עֲלֵיהֶם מִלְמַעְלָה וְכָל־אֲחֵרֵיהֶם בַּיִתָּה: ²⁶ וְעַבְיָן טֹפֵחַ וּשְׁפָתוֹ כְּמַעֲשֵׂה שְׁפָת־כּוֹס פָּרַח שׁוֹשֶׁן אֶלְפִים בֵּת יְכִילִי: ²⁷ וַיַּעַשׂ אֶת־הַמְּכַנּוֹת עֶשֶׂר נְחָשֶׁת אַרְבַּע בְּאֵמָה אַרְךְ הַמְּכַנּוֹה הָאֶחָת וְאֶרְבַּע בְּאֵמָה רָחְבָּהּ וְשֹׁלֵשׁ בְּאֵמָה קוֹמוֹתָהּ: ²⁸ וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּכַנּוֹה מִסְגֵּרֶת לְהֵם וּמִסְגֵּרֶת בֵּין הַשְּׁלֻבִים: ²⁹ וְעַל־הַמְּסֻגְרוֹת אֲשֶׁר | בֵּין הַשְּׁלֻבִים אַרְיוֹת | בְּקֶר וְכַרְוִיבִים וְעַל־הַשְּׁלֻבִים כֵּן מִמַּעַל וּמִתַּחַת לְאַרְיוֹת וּלְבָקֶר לְיוֹת מַעֲשֵׂה מוֹרֵד: ³⁰ וְאֶרְבַּעַת אֹפְנֵי נְחָשֶׁת לְמְכַנּוֹה הָאֶחָת וְסֻרְגֵי נְחָשֶׁת וְאֶרְבַּעַת פַּעֲמַתֵּי כְּתַפֵּת לְהֵם מִתַּחַת לְכִיר הַכְּתַפֵּת יִצְקוֹת מִעֵבֶר אִישׁ לְיוֹת: ³¹ וְכִיֹּהוּ מִבֵּית לְכַתְרֵת וּמַעְלָה בְּאֵמָה וְכִיֹּהוּ עַגְל מַעֲשֵׂה־כֵן אַמָּה וְחֲצִי הָאֵמָה גַּם־עַל־פִּיָּהּ מִקְלַעוֹת מִסְגֵּרֹתֵיהֶם מְרַבְעוֹת לֹא עֲגֻלוֹת: ³² וְאֶרְבַּעַת הָאוֹפְנִים לְמִתַּחַת לְמִסְגֵּרוֹת וַיְדוֹת הָאוֹפְנִים בְּמְכַנּוֹה וְקוֹמוֹת הָאוֹפֵן הָאֶחָד אַמָּה וְחֲצִי הָאֵמָה: ³³ וּמַעֲשֵׂה הָאוֹפְנִים כְּמַעֲשֵׂה אוֹפֵן הַמְּרַבָּה יְדוֹתֵם וְגִבֵּיהֶם וְחִשְׁקֵיהֶם וְחִשְׂרֵיהֶם הַכֵּל מוֹצֵק: ³⁴ וְאֶרְבַּע כְּתַפּוֹת אֶל אַרְבַּע פְּזוֹת הַמְּכַנּוֹה הָאֶחָת מִן־הַמְּכַנּוֹה כְּתַפִּיָּה: ³⁵ וְבְרָאשׁ הַמְּכַנּוֹה חֲצִי הָאֵמָה קוֹמָה עַגְל | סָבִיב וְעַל רֹאשׁ הַמְּכַנּוֹה יְדוֹתֵיהֶם וּמִסְגֵּרֹתֵיהֶם מִמְּנָה: ³⁶ וַיִּפְתַּח עַל־הַלַּחַת יְדוֹתֵיהֶם וְעַל־וּמִסְגֵּרֹתֵיהֶם: ³⁷ כְּרֹבִיבִים אַרְיוֹת וְתַמְרֹת כְּמַעֲרֵאִישׁ לְיוֹת סָבִיב: ³⁸ כְּזֹאת עָשָׂה אֶת עֶשֶׂר הַמְּכַנּוֹת מוֹצֵק אֶחָד מִזֶּה אֶחָת קֶצֶב אֶחָד לְכִלְהֵנָה: ³⁹ וַיַּעַשׂ עֶשְׂרֵה כִּיּוֹת נְחָשֶׁת אַרְבָּעִים בֵּת יְכִיל | הַכִּיּוֹר הָאֶחָד אַרְבַּע בְּאֵמָה הַכִּיּוֹר הָאֶחָד כִּיּוֹר אֶחָד עַל־הַמְּכַנּוֹה הָאֶחָת לְעֶשֶׂר הַמְּכַנּוֹת: ⁴⁰ וַיִּתֵּן אֶת־הַמְּכַנּוֹת חֲמֵשׁ עַל־כְּתָף הַבַּיִת מִיְמִין וְחֲמֵשׁ עַל־כְּתָף הַבַּיִת מִשְׂמָאלוֹ וְאֶת־הֵים נִתָּן מִכְּתָף הַבַּיִת הַיְמָנִית קֶדְמָה מִמוֹל נִגְבִּי: ⁴¹ וַיַּעַשׂ חִירוֹם אֶת־הַכִּיּוֹת וְאֶת־הַיְעִים וְאֶת־הַמְּזֻרְקוֹת וְכָל־חִירָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה בַּיִת יְהוָה: ⁴² וְעַמְדִים שְׁנָיִם וְגֻלַּת הַכְּתָרֶת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הַעֲמֻדִים שְׁתֵּים וְהַשְּׁבָכֹת שְׁתֵּים לְכַסּוֹת אֶת־שְׁתֵּי־גֻלַּת הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הַעֲמוּדִים: ⁴³ וְאֶת־הַמְּכַנּוֹת עֶשֶׂר וְאֶת־הַכִּיּוֹת עֶשְׂרֵה עַל־הַמְּכַנּוֹת: ⁴⁴ וְאֶת־הֵים הָאֶחָד וְאֶת־הַבְּקֶר שְׁנַיִם עֶשֶׂר תַּחַת הֵים: ⁴⁵ וְאֶת־הַסִּירוֹת וְאֶת־הַיְעִים וְאֶת־הַמְּזֻרְקוֹת וְאֶת־כָּל־הַכֵּלִים הָאֵלֶּה: ⁴⁶ וְאֶת־עֶשֶׂה חִירָם לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה בַּיִת יְהוָה נְחָשֶׁת מִמְּרֹט: ⁴⁷ בְּכֶכֶר הַיְדִירָן יִצְקֵם הַמֶּלֶךְ בְּמַעֲבָה הָאֲדָמָה בֵּין סִכּוֹת וּבֵין צֵרְתָן: ⁴⁸ וַיִּנַּח שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־הַכֵּלִים מִרְבַּב מֵאֵד מֵאֵד לֹא נְחָקֶר מִשְׁקֵל הַנְּחָשֶׁת: ⁴⁹ וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־הַכֵּלִים אֲשֶׁר בַּיִת יְהוָה אֶת־מִזְבְּחַ הַזֹּהֵב וְאֶת־הַשִּׁלְחָן אֲשֶׁר עָלָיו לֶחֶם הַפָּנִים זֶה־בֵּ: ⁵⁰ וְאֶת־הַמְּנֹרוֹת חֲמֵשׁ מִיְמִין וְחֲמֵשׁ מִשְׂמָאלוֹ לְפָנֵי הַדְּבִיר זֶה־בֵּ סִגוֹר וְהַפָּרַח וְהַנֶּרֶת וְהַמְּלַקְחִים זֶה־בֵּ: ⁵¹ וְהַמְּזֻרְקוֹת וְהַמְּזֻרְקוֹת וְהַפְּפוֹת וְהַמְּחֻתּוֹת זֶה־בֵּ סִגוֹר וְהַפְּתוֹת לְדַלְתוֹת הַבַּיִת הַפְּנִימִי לְקֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים לְדַלְתֵי הַבַּיִת לְהִיכַל זֶה־בֵּ: ⁵² וְהַמְּשָׁלֵם כָּל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בַּיִת יְהוָה וַיְבֹא שְׁלֹמֹה אֶת־קֹדְשֵׁי | דָּדָן אֲבִיו אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזֶּהָב וְאֶת־הַכֵּלִים נִתָּן בְּאַצְרוֹת בַּיִת יְהוָה: ⁵³

¹[7:20] שבכה | lemma="שְׁבָכָה" x-morph="He,Ncfsa" strong="H7639"

²[7:23] וקוה | lemma="קוה" x-morph="He,C:Ncmsa" strong="C:H6957"

³[7:36] מְסֻגְרֹתֵיהֶם | lemma="מְסֻגְרֹת" x-morph="He,C:Ncfpc:Sp3fs" strong="C:H4526"

⁴[7:45] האהה | lemma="אהה" x-morph="He,Td:Ncmsa" strong="d:H0168"

Chapter 8

¹אז יקהל שלמה את זקני ישראל את כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל המלך שלמה וירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון: ²ויקהלו אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים בחג הוא החדש השביעי: ³ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון: ⁴ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלויים: ⁵והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן ובלקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב: ⁶ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים: ⁷כי הכרובים פרשים כנפים אל מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל בניו מלמעלה: ⁸ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הקדש על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה: ⁹אין בארון רק שני לחות האבנים אשר זנח שם משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים: ¹⁰ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והענן מלא את בית יהוה: ¹¹ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה: ¹²אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל: ¹³בנה בניתי בית זבל לך מכון לשבתך עולמים: ¹⁴ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד: ¹⁵ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידו מלא לאמור: ¹⁶מן היום אשר הוצאתי את עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעור מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על עמי ישראל: ¹⁷ויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: ¹⁸ויאמר יהוה אל דוד אבי וען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבת כי היה עם לבבך: ¹⁹רק אמה לא תבנה הבית כי אם בניך היצא מחלצ'ך הוא יבנה הבית לשמי: ²⁰ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: ²¹ואשם שם מקום לארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם אבותינו בהוציאנו אתם מארץ מצרים: ²²ועמד שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמים: ²³ויאמר יהוה אלהי ישראל אירכמוך אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדך ההלכים לפניך בכל לבם: ²⁴אשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיו ובידך מלאת כיום הזה: ²⁵ועתה יהוה | אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני שבע על כסא ישראל רק אם ישמר בניך את דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני: ²⁶ועתה אלהי ישראל יאמן נא דברך: ²⁷אשר דברת לעבדך דוד אבי: ²⁷כי האמנם ישב אלהים על הארץ הנה השמים ושמי השמים לא יכלכוך אף כי הבית הזה אשר בניתי: ²⁸ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הנה | ואלה התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום: ²⁹להיות עינך פתוחות אל הבית הזה לילה ויום אל המקום אשר אמרת יהיה שמי שם לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה: ³⁰ושמעת אל תחנת עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע אל מקום שבתך אל השמים ושמעת וסלחת: ³¹את אשר יחטא איש לרעהו ונשאו בן אלה להאלתו ובל אלה לפני מזבח בבית הזה: ³²ואתה | תשמע השמים ועשית ושפטת את עבדך להרשע ורשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו: ³³בהנף עמך ישראל לפני אויב אשר יחטא לך ושבו אליך והודו את שמך והתפללו והתחננו אליך בבית הזה: ³⁴ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם אל האדמה אשר נתת לאבותם: ³⁵בהעצר שנים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך ומחטאתם ישוּבו כי תענם: ³⁶ואתה | תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדך ועמך ישראל כי תורם את הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה: ³⁷רעב כיהיה בארץ דבר כיהיה שדפון ורקון ארבה חסיל כיהיה כי יצרלו אויבו בארץ שערו כל נגע כל מחלה: ³⁸כל תפלה כל תחנה אשר תהיה לכל האדם לכל עמך ישראל אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה: ³⁹ואתה תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ועשית ונתת לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה ידעת לבדך את לבב כל בני האדם: ⁴⁰למען יראוך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתתה לאבותינו: ⁴¹וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא וגם מארץ רחוקה למען שמך: ⁴²כי ישמעון את שמך הגדול ואת ידך החזקה וזרעך הנטויה וגם והתפלל אל הבית הזה: ⁴³אתה תשמע השמים מכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעון כל עמי הארץ את שמך לראיה אתך כעמך ישראל וידעת כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בניתי: ⁴⁴כי יצא עמך למלחמה על אויבו בדרך אשר תשלחם והתפללו אליהוה דרך העיר אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמך: ⁴⁵ושמעת השמים את תפלתם ואת תחנותם ועשית משפטם: ⁴⁶כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבם שביהם אל ארץ האויב רחוקה או קרובה: ⁴⁷והשיבו אל לבם בארץ אשר נשבו ושבו | והתחננו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו והעוינו רשענו: ⁴⁸ושבו אליך בכל לבבם ובכל נפשם בארץ איביהם אשר שבו אתם והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתתה לאבותם העיר אשר בחרת והבית אשר בניתי: ⁴⁹ושמעת השמים מכון שבתך את תפלתם ואת תחנותם ועשית משפטם: ⁵⁰וסלחת לעמך אשר חטאו לך ולכל פשעיהם אשר פשעו בך ונתתם לרחמים לפני שביהם ורחמים: ⁵¹כי עמך ונחלתך הם אשר הוצאת ממצרים מתוך כור הברזל: ⁵²להיות עינך פתוחות אל תחנת עבדך ואל תחנת עמך ישראל לשמע אליהם בכל קראם אליך: ⁵³כי אתה הבדלתם לך לנחלה מכל עמי הארץ כאשר דברת ביד | משה עבדך בהוציאך את אבותינו ממצרים אדני יהוה: ⁵⁴ויחי | ככלות שלמה להתפלל אליהוה את כל התפלה והתחנה הזאת קום מלפני מזבח יהוה מוכרע על ברכיו וכפיו פרשות השמים: ⁵⁵ועמד ויברך את כל קהל ישראל קול גדול לאמר: ⁵⁶ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לאנצל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו: ⁵⁷יהי יהוה אלהינו עמו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו: ⁵⁸להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו: ⁵⁹ויהי דברך אלה אשר תחננת לפני יהוה קרבים אליהוה ואלהינו יומם ולילה לעשות | משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו: ⁶⁰למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד: ⁶¹ויהי לבבכם שלם עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום הזה: ⁶²והמלך וכל ישראל עמו זכרים וזכר לפני יהוה: ⁶³ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקור

עֲשָׂרִים וְשָׁנִים אֶלְפֵי וְצֵאָן מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֶלְפֵי וַיַּחֲכֹזוּ אֶת־בֵּית יְהוָה הַמֶּלֶךְ וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ⁶⁴ בַּיּוֹם הַהוּא קִדַּשׁ הַמֶּלֶךְ אֶת־תוֹךְ הַחִצּוֹר אֲשֶׁר־לִפְנֵי בֵּית־יְהוָה כִּי־עָשָׂה שָׁם אֶת־הַעֲלֹה וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־הַקִּיל אֶת־הַעֲלֹה וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־חֻלְבֵי הַשְּׁלָמִים: ⁶⁵ וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה בְּעַת־הַהִיא | אֶת־הַחֹךְ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ | קֵהַל גְּדוֹל מְלֻבּוֹא חֶמֶת | עַד־נִחַל מִצְרַיִם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שִׁבְעַת יָמִים וְשִׁבְעַת יָמִים אַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם: ⁶⁶ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי שָׁלַח אֶת־הָעָם וַיְבָרְכוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיִּלְכוּ לְאֵהָלֵיהֶם שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְדָוִד עַבְדּוֹ וּלְיִשְׂרָאֵל עִמּוֹ:

11[8:26 דבריר | lemma="דבר" x-morph="He,Ncmpc:Sp2ms" strong="H1697"]

12[8:48 בניית | lemma="בנה" x-morph="He,Vqp2ms" strong="H1129"]

Chapter 9

¹ וַיְהִי כְּכֹלֹת שְׁלֹמֹה לְבַנּוֹת אֶת־בֵּית־יְהוָה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת־כָּל־חֲשֶׁק שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חִפֵּץ לַעֲשׂוֹת: ² וַיִּזְרַא יְהוָה אֶל־שְׁלֹמֹה שְׁנֵיט כַּאֲשֶׁר נִרְאָה אֵלָיו בְּגִבְעוֹן: ³ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו שְׁמַעְתִּי אֶת־תְּפִלָּתְךָ וְאֶת־תְּחִנָּתְךָ אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתָּה לִפְנֵי הַקֹּדֶשֶׁתִי אֶת־בֵּית־יְהוָה אֲשֶׁר בָּנִיתָ לְשׁוֹם־שְׁמִי שָׁם עַד־עוֹלָם וְהָיוּ עֵינֵי עַבְדִּי שָׁם כָּל־הַיָּמִים: ⁴ וְאַתָּה אִם־תִּלְךָ לִפְנֵי כַּאֲשֶׁר הִלַּךְ דָּוִד אֲבִיךָ בְּתַמְלִיב וּבְיֹשֶׁר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ חֻקִּי וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמֹר: ⁵ וְהִקְמוֹתִי אֶת־כִּסֵּא מַמְלַכְתְּךָ עַל־יִשְׂרָאֵל לְעַלְמַם כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עַל־דָּוִד אֲבִיךָ לֵאמֹר לֹא־יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל: ⁶ אִם־שׁוֹב תִּשְׁבֹּן אֶתְּם וּבְנִיכֶם מֵאַחֲרָי וְלֹא תִשְׁמְרוּ מִצְוֹתֵי חֻקֹּתַי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם וְהִלַּכְתֶּם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: ⁷ וְהִכְרַתִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם וְאֶת־בֵּית־יְהוָה אֲשֶׁר הִקְדַּשְׁתִּי לְשְׁמִי אֲשַׁלַּח מֵעַל פְּנֵי וְהָיָה יִשְׂרָאֵל לְמַשָּׁל וְלִשְׁנִינָה בְּכָל־הַעַמִּים: ⁸ וְהַבֵּית הַזֶּה יְהִי עֵלְיוֹן כְּלִעֲבֵר עֲלָיו וְשֵׁם וְשֶׁרָק וְאַמְרוּ עַל־מָה עָשָׂה יְהוָה לָכֹה לָאָרֶץ הַזֹּאת וּלְבֵית הַזֶּה: ⁹ וְאַמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצִיא אֶת־אַבְתֶּם מֵאַרְץ מִצְרַיִם וַיַּחֲזִקוּ בְּאַלְהֵים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּ: ¹¹ לָהֶם וַיַּעֲבֹדְם עַל־כֵּן הֵבִיא יְהוָה עֲלֵיהֶם אֶת־כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת: ¹⁰ וְהָיָה מִקְצֵה עֲשָׂרִים שָׁנָה אֲשֶׁר־בָּנָה שְׁלֹמֹה אֶת־שְׁנֵי הַבָּתִּים אֶת־בֵּית־יְהוָה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ: ¹¹ חִירָם מֶלֶךְ־צֹר נָשָׂא אֶת־שְׁלֹמֹה בְּעֵצֵי אֲרָזִים וּבְעֵצֵי בְרוֹשִׁים וּבְזָהָב לְכָל־חִפְצוֹ אִזּו יִתֵּן הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְחִירָם עֲשָׂרִים עִיר בְּאַרְץ הַגִּלִּיל: ¹² וַיֵּצֵא חִירָם מִצֹּר לְרִאוֹת אֶת־הָעָרִים אֲשֶׁר נִתְּנָלוּ שְׁלֹמֹה וְלֹא יִשְׂרוּ בְּעֵינָיו: ¹³ וַיֹּאמֶר מַה הָעָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִּי אַחִי וַיִּקְרָא לָהֶם אֲרָץ כְּבוֹל עַד הַיּוֹם הַזֶּה: ¹⁴ וַיִּשְׁלַח חִירָם לְמֶלֶךְ מֵאָה וְעֶשְׂרִים כֶּכָר זָהָב: ¹⁵ וְזֶה דְּבַר־הַמָּס אֲשֶׁר־הָעֲלָה | הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְבַנּוֹת אֶת־בֵּית־יְהוָה וְאֶת־הַמְּלֹא וְאֶת־חוֹמֹת יְרוּשָׁלַם וְאֶת־חִצְרֵי וְאֶת־מִגְדוֹ וְאֶת־גִּזְרוֹ: ¹⁶ פְּרָעָה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם עָלָה וַיִּלְכַּד אֶת־גִּזְרוֹ וַיִּשְׁרָפָה בְּאֵשׁ וְאֶת־הַכְּנַעֲנִי הַיֵּשֵׁב בְּעִיר הַרְגַּ וַיִּתְּנָה לְשָׁלְחִים לְבִתּוֹ אֲשֶׁת שְׁלֹמֹה: ¹⁷ וַיִּבֶן שְׁלֹמֹה אֶת־גִּזְרוֹ וְאֶת־בֵּית חֶרֶן תַּחְתּוֹן: ¹⁸ וְאֶת־בַּעֲלַת וְאֶת־תְּדֹמַר: ¹² בְּמַדְבַּר בְּאַרְץ: ¹⁹ וְאֶת־כָּל־עָרֵי הַמִּסְכְּנוֹת אֲשֶׁר הָיוּ לְשְׁלֹמֹה וְאֶת־עָרֵי הָרֶכֶב וְאֶת־עָרֵי הַפָּרָשִׁים וְאֶת | תְּשֶׁק שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חֲשַׁק לְבַנּוֹת בִּירוּשָׁלַם וּבְלִבְנוֹן וּבְכָל אֲרָץ מִמְּשֻׁלָּתוֹ: ²⁰ כָּל־הָעָם הַנּוֹתֵר מִן־הָאֲמָרִי הַחֲתִי הַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר לֹא־מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה: ²¹ וּבְנֵיהֶם אֲשֶׁר נָתַרו אַחֲרֵיהֶם בְּאַרְץ אֲשֶׁר לֹא־יָכְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַחְרִים וַיַּעֲלֵם שְׁלֹמֹה לְמִסְעָד עַד הַיּוֹם הַזֶּה: ²² וּמִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־נָתַן שְׁלֹמֹה עֶבֶד כִּי־הֵם אֲנָשֵׁי הַמְּלַחְמָה וַעֲבָדוּ וְשָׂרוּ וְשָׁלְשׁוּ וְשָׂרוּ רֶכֶב וּפָרָשִׁים: ²³ אֵלֶּה | שְׂרֵי הַנְּצִיבִים אֲשֶׁר עַל־הַמְּלָאכָה לְשְׁלֹמֹה חֲמִשִּׁים וְחֲמִשָּׁן מְאוֹת הָרָדִים בְּעַם הָעֹשִׂים בְּמִלְאכָה: ²⁴ אַךְ בְּתִפְרָעָה עֲלָתָה מְעִיר דָּוִד אֶל־בֵּיתָה אֲשֶׁר בָּנָה־לָהּ אִזּו בָּנָה אֶת־הַמְּלֹא: ²⁵ וְהָעֲלָה שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה עֲלוֹת וְשָׁלְמִים עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בָּנָה לַיהוָה וְהִקְטִיר אֵתֹו אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה וְשָׁלַם אֶת־הַבֵּית: ²⁶ וְאִזּו עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בְּעֵצֵי־נָבֶר אֲשֶׁר אֶת־אֵלוֹת עַל־שִׁפְטַת יַם־סוּף בְּאַרְץ אֲדוֹם: ²⁷ וַיִּשְׁלַח חִירָם בְּאֵנִי אֶת־עַבְדּוֹ אֲנָשֵׁי גִלְיָוִת יַדְעֵי הַיָּם עִם עַבְדֵי שְׁלֹמֹה: ²⁸ וַיָּבֹאוּ אוֹפִירָה וַיִּקְחוּ מִשָּׁם זָהָב אַרְבַּע־מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים כֶּכָר וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה: ⁹

9[9:9 וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ | lemma="שחה" x-morph="He,C:Vvw3ms" strong="c:H7812"]

12[9:18 תמר | lemma="תמר" x-morph="He,Np" strong="H8559"]

Chapter 10

¹ וּמְלַכְת־שִׁבְאָ שָׁמַעַת אֶת־שְׁמַע שְׁלֹמֹה לְשָׁם יְהוָה וְתַבָּא לְנִסְתּוֹ בַּחִידוֹת: ² וְתַבָּא יְרוּשָׁלַם בַּחִיל כְּכַד מֵאֵד גְּמִלִים נִשְׂאִים בְּשָׁמִים וְזָהָב רַב־מֵאֵד וְאָבִן יִקְרָה וְתַבָּא אֶל־שְׁלֹמֹה וְתַדְבֵּר אֵלָיו אֶת כָּל־אֲשֶׁר הָיָה עִם־לְבָבָהּ: ³ וַיִּגְדַּלָה שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־דְּבָרֶיהָ לֹא־הָיָה דְּבַר נֶעְלַם מִן־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא הִגִּיד לָהּ: ⁴ וְתִרְאָה מְלַכְת־שִׁבְאָ אֶת כָּל־חֲכַמַת שְׁלֹמֹה וְהַבֵּית אֲשֶׁר בָּנָה: ⁵ וּמֵאֲכָל שְׁלֹחָהּ וּמוֹשָׁב עַבְדָּיו וּמַעֲמַד מִשְׁרָתוֹ: ¹¹ וּמִלְּבִשֵׁיהֶם וּמִשְׁקֵיו עֲלָתוֹ אֲשֶׁר יַעֲלֶה בֵּית יְהוָה וְלֹא־הָיָה בָּהּ עוֹד רוּחַ: ⁶ וְתֹאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶמֶת הָיָה הַדְּבָר אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּאַרְצִי עַל־דְּבָרֶיךָ וְעַל־חֲכַמְתְּךָ: ⁷ וְלֹא־הָאֵמַנְתִּי לְדְבָרִים עַד אֲשֶׁר־בָּאתִי וְתִרְאִינָה עֵינֵי וְהִנֵּה לֹא־הִגַּדְתִּי לְיָהּ הַחֲצִי הַחֲצִי הַחֲצִי אֶל־הַשְּׂמוּעָה אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי: ⁸ אֲשֶׁר־יִאֲשֹׁךְ אֲשֶׁר־יַעֲבִיר אֵלָה הַעַמִּדִים לִפְנֵיךְ תִּמְיִד הַשְּׁמַעִים אֶת־חֲכַמְתְּךָ: ⁹ וְהָיָה אֱלֹהֶיךָ בְּרוּךְ אֲשֶׁר חִפֵּץ בְּךָ לְתַתֵּךְ עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבַת יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל לְעַלְמַם וַיִּשְׁמַר לְמַלְךְ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְצִדְקָה: ¹⁰ וְתִתֵּן לְמֶלֶךְ מֵאָה וְעֶשְׂרִים | כֶּכָר זָהָב וּבִשְׁמֵי הַרְבֵּה מֵאֵד וְאָבִן יִקְרָה לֹא־בֹא כִּבְשָׁם הַהוּא עוֹד לְרֵב אֲשֶׁר־נָתַנָה מְלַכְת־שִׁבְאָ לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה: ¹¹ וְגַם אֲנִי חִירָם אֲשֶׁר־נָשָׂא זָהָב מֵאוֹפִיר הֵבִיא מֵאוֹפִיר עֲצֵי אֶלְמָגִים הַרְבֵּה מֵאֵד וְאָבִן יִקְרָה: ¹² וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ אֶת־עֲצֵי הָאֶלְמָגִים מִסְעֵד לְבֵית־יְהוָה וּלְבֵית הַמֶּלֶךְ וְכִנּוֹרוֹת וְגַבְלִים לְשָׂרִים לֹא־בֹא־כֵן עֲצֵי אֶלְמָגִים וְלֹא נִרְאָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: ¹³ וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה נָתַן לְמְלַכְת־שִׁבְאָ אֶת־כָּל־חִפְצָהּ אֲשֶׁר שָׁאלָה מִלְּבַד אֲשֶׁר נָתַן־לָהּ כִּי־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וּתְפֹן וְתִלְךָ לְאַרְצָהּ הִיא וְעַבְדֶיהָ: ¹⁴ וְהָיָה מִשְׁקַל הַזָּהָב אֲשֶׁר־בָּא לְשְׁלֹמֹה בְּשָׁנָה אַחַת שֵׁשׁ מְאוֹת שָׁשִׁים וְשֵׁשׁ כֶּכָר זָהָב: ¹⁵ לְבַד מֵאֲנָשֵׁי הַתָּרִים וּמִסַּחַר הָרֶכָבִים וְכָל־מַלְכֵי הָעָרִב

ופחות הארץ: ¹⁶ ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש-מאות זהב ועלה על-הצנה האחת: ¹⁷ ושלש-מאות מגנים זהב שחוט שלשת מנים זהב ועלה על-המגן האחת ויתנם המלך בית יער הלבנון: פ ¹⁸ ויעש המלך כסא-שן גדול ויצפהו זהב מופז: ¹⁹ שש מעלות לכסה וראש-עגל לכסה מאחוריו וידת מזה ומזה אל-מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות: ²⁰ ושנים עשר ארזים עמדים שם על-שש המעלות מזה ומזה לא-נעשה כן לכל-ממלכות: ²¹ וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית-יער הלבנון זהב סגור אין כסף לא נחשב בימי שלמה למאומה: ²² כי אני תרשיש למלך בים עם אני חירם אחת לשלש שנים תבוא | אני תרשיש נשאת זהב וכסף שנהבים וקפים ותכיים: ²³ וגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה: ²⁴ וכלי הארץ מבקשים את-פני שלמה לשמע את-חכמתו אשר-נתן אלהים בלבו: ²⁵ והמה מבאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות ונשק ובשמים סוסים ופרדים דבר-שנה בשנה: ס ²⁶ ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהיו אלף וארבע-מאות רכב ושנים-עשר אלף פרשים וינחם בערי הרב ועם-המלך בירושלם: ²⁷ ויתן המלך את-הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר-בשפלה לרב: ²⁸ ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוה סחרי המלך יקחו מקוה במחיר: ²⁹ ותעלה ותצא מרכבה ממצרים בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל-מלכי החתים ולמלכי ארם בידם וצאו: פ

10:5 | משרתו | lemma="שרת" x-morph="He,Vprmsc:Sp3ms" strong="H8334"

Chapter 11

¹ והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת-בת-פרעה מואבית עמנויות אדמית צדנית חתית: ² מרהגוים אשר אמר-יהוה אל-בני ישראל לא-תבאו בהם והם לא-יבאו בכם אכן יטו את-לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה: ³ ויהיו לו נשים שבע מאות ופלגשים שלש מאות ויטו נשיו את-לבו: ⁴ והיו לעת זקנת שלמה נשיו הטו את-לבבו אחרי אלהים אחרים ולא-היה ללבו שלם עם-יהוה אלהיו כלבב דויד אביו: ⁵ ויגדל שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם שקץ עמנים: ⁶ ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד אביו: ס ⁷ אז יבנה שלמה במה לכמוש-שקץ מואב בהר אשר על-פני ירושלם ולמלך שקץ בני עמון: ⁸ וכן עשה לכל-נשיו הנכריות מקטיות ומזבחות לאלהיהן: ⁹ ויתאנף יהוה בשלמה כי-נטה לבבו מעם יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעמים: ¹⁰ וצנה אליו על-הדבר הזה לבלתי-לכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר-צנה יהוה: פ ¹¹ ויאמר יהוה לשלמה יען אשר היתה-זאת עמך ולא שמרת בריתי וחקתי אשר צייתי עליך קרע אקרע את-הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך: ¹² אך בימך לא אעשנה למען דוד אביר מיד בניך אקרענה: ¹³ רק את-כל-הממלכה לא אקרע שבט אחד אתן לבנך למען דוד עבדי ולמען ירושלם אשר בחרתי: ¹⁴ ויקם יהוה שטן לשלמה את הדיד האדמי מזרע המלך הוא באדום: ¹⁵ והיו בהיות דוד את-אדום בעלות יואב שר הצבא לקבר את-החללים וכן כל-זכר באדום: ¹⁶ כי ששת חדשים שב-שם יואב וכל-ישראל עדה-הכרית כל-זכר באדום: ¹⁷ ויברח אדו הוא ואנשים אדמים מעבדי אביו אתו לבוא מצרים והדיד נער קטן: ¹⁸ ויקמו ממדון ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם מפארן ויבאו מצרים אל-פרעה מלך-מצרים ויתללו בת ולחם אמר לו וארץ נתן לו: ¹⁹ וימצא הדיד תן בעיני פרעה מאד ויתללו אשה את-אחות אשתו אחות תחפניס הגבירה: ²⁰ ותלד לו אחות תחפניס את גבת בנו ותגמלהו תחפניס בתוך בית פרעה והיו גבת בית פרעה בתוך בני פרעה: ²¹ והדיד שמע במצרים כי-שכב דוד עם-אבתיו וכי-מת יואב שר-הצבא ויאמר הדיד אל-פרעה שלחני ואלך אל-ארצי: ²² ויאמר לו פרעה כי מה-אתה חסר-עמי והנה מבקש ללכת אל-ארצי ויאמר | לא כי שלח תשלחני: ²³ ויקם אלהים לו שטן את-רוחן בראלידע אשר ברח מאת הדיד עזר מלך-צובה אדניו: ²⁴ ויקבץ עליו אנשים והיו שר-גוד בהרג דוד אתם וילכו דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק: ²⁵ והיו שטן לישראל כלי-ימי שלמה ואת-הרעה אשר הדיד ויקח בישראל וימלך על-ארם: פ ²⁶ וירבעם בן-נבט אפרתי מן-הצודה ושם אמו צרעה אשה אלמנה עבד לשלמה וירם יד במלך: ²⁷ וזה הדבר אשר-הרים יד במלך שלמה בנה את-המלוא סגור את-פך עיר דוד אביו: ²⁸ והאיש ירבעם גבור חיל וירא שלמה את-הנער כי-עשה מלאכה הוא ופקד אתו לכל-סבל בית יוסף: ס ²⁹ והיו בעת ההיא וירבעם וצא מירושלם וימצא אתו אחיה השילוני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם בשדה: ³⁰ ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרעים: ³¹ ויאמר לירבעם קח-לך עשרה קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע את-הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים: ³² והשבט אחד יהיה-לו למען | עבדי דוד ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל: ³³ יען | אשר עזבוני וישתחוו לעשתרת אלהי צדנין לכמוש אלהי מואב ולמלכם אלהי בני-עמון ולא-הלכו בדרכי לעשות הישר בעיני וחקתי ומשפטי כדוד אביו: ³⁴ ולא-אקח את-כל-הממלכה מידו כי | נשיא אשתנו כל ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר שמר מצותי וחקתי: ³⁵ ולקחתי המלוכה מיד בנו ונתתיה לך את עשרת השבטים: ³⁶ ולבנו אתן שבט אחד למען היות-ניר לדוד עבדי כל-הימים | לפני בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם: ³⁷ ואתך אקח ומלכתך בכל אשר-תאנה נפשר והיית מלך על-ישראל: ³⁸ והיה אם-תשמע את-כל-אשר אצור והלכת בדרכי ועשית הישר בעיני לשמור חקותי ומצותי כאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך ובייתי לך בית-דאמן כאשר בניתי לדוד ונתתי לך את-ישראל: ³⁹ ואענה את-זרע דוד למען זאת אך לא כל-הימים: ס ⁴⁰ ויקבץ שלמה להמית את-ירבעם ויקם ירבעם ויברח מצרים אל-שישק מלך-מצרים והיו במצרים עד-מות שלמה: ⁴¹ ויתר דברי שלמה וכל-אשר עשה והחמתו הלוואהם כתבים על-ספר דברי שלמה: ⁴² והימים אשר מלך שלמה בירושלם על-כל-ישראל ארבעים שנה: ⁴³ וישכב שלמה עם-אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך רבעם בנו תחתי: ס

האלה ויאמר אליו האתה איש־האלהים אשר־באת מיהודה ויאמר אני: ¹⁵ ויאמר אליו לך אתי הביטה ואכל לחם: ¹⁶ ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולבוא אתך ולא־אכל לחם ולא־אשתה אתך מים במקום הזה: ¹⁷ כידבר אלי בדבר יהוה לא־תאכל לחם ולא־תשתה שם מים לא־תשוב ללכת בדרך אשר־הלכת בה: ¹⁸ ויאמר לו גם־אני נביא כמוך ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר השבהו אתך אל־ביתך ויאכל לחם וישת מים כחש לו: ¹⁹ וישב אתו ויאכל לחם בביתו וישת מים: ²⁰ ויהי הם ישבים אל־השלטן פ ויהי דבר־יהוה אל־הנביא אשר השיבו: ²¹ ויקרא אל־איש האלהים אשר־בא מיהודה לאמר כה אמר יהוה יען כי מרית פו יהוה ולא שמרת את־המצוה אשר צוך יהוה אלהיך: ²² ותשב ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר דבר אליך אל־תאכל לחם ואל־תשת מים לא־תבוא נבלתך אל־קבר אבתיו: ²³ ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי שתותו ויחבש־לו החמור לנביא אשר השיבו: ²⁴ וילך וימצאהו אריה בדרך וימיתהו ותי נבלתו משלכת בדרך והחמור עמד אצלה והאריה עמד אצל הנבלה: ²⁵ והנה אנשים עברים ויראו את־הנבלה משלכת בדרך ואת־האריה עמד אצל הנבלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא הזקן ישב בה: ²⁶ וישמע הנביא אשר השיבו מר־הדרך ויאמר איש האלהים הוא אשר מרה את־פי יהוה ויתנהו יהוה לאריה וישברהו וימתו כדבר יהוה אשר דבר־לו: ²⁷ וידבר אל־בניו לאמר חבשו־לי את־החמור ויחבשו: ²⁸ וילך וימצא את־נבלתו משלכת בדרך וחמור והאריה עמדים אצל הנבלה לא־אכל האריה את־הנבלה ולא שבר את־החמור: ²⁹ וישא הנביא את־נבלת איש־האלהים וינחהו אל־החמור וישיבהו ויבא אל־עיר הנביא הזקן לספד ולקברו: ³⁰ וינח את־נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחיו: ³¹ ויהי אחרי קברו אתו ויאמר אל־בניו לאמר במותי וקברתם אתי בקבר אשר איש האלהים קבר בו אצל עצמותיו הניחו את־עצמותי: ³² כי היה יהוה הדבר אשר קרא בדבר יהוה על־המזבח אשר בבית־אל ועל כל־בתי הבמות אשר בערי שמרון: ³³ אחר־הדבר הזה לא־ישב ירבעם מדרך הרעה וישב ויעש מקצות העם כהני במות החפץ ומלא את־ידו ויהי כהני במות: ³⁴ ויהי בדבר הזה לחטאת בית ירבעם ולהכחיד ולהשמיד מעל פני האדמה: ^פ

Chapter 14

¹ בעת ההיא חלה אביה בן־ירבעם: ² ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא והשתנתי ולא ידעו כי אתו ¹¹ אשת ירבעם והלכת שלה הנה שם אחיה הנביא הוא דבר עלי למלך על־העם הזה: ³ ולקחת גִּידך עשרה לחם ונקדים ובקבוק דבש ובאת אליו הוא יגיד לך מה־יהיה לנער: ⁴ ותעש כן אשת ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא בית אחיה ואחיהו לא־יכל לראות כי קמו עיניו משיבו: ⁵ ויהוה אמר אל־אחיהו הנה אשת ירבעם באה לדרש־דבר מעמך אל־בנה כי־חלה הוא כזה וכזה תדבר אליה ויהי כבאה והיא מתנכרה: ⁶ ויהי כשמע אחיהו את־קול רגליה באה בפתח ויאמר באי אשת ירבעם למה זה את מתנכרה ואנכי שלוח אלך קשה: ⁷ לכי אמרי לירבעם כה־אמר יהוה אלהי ישראל יען אשר הרימתוך מתוך העם ואתנך נגיד על עמי ישראל: ⁸ ואקרא את־הממלכה מבית דוד ואתנך לך ולא־היית כעבדי דוד אשר שמר מצותי ואשר הלך אחרי בכל־לבבו לעשות רק הישר בעיני: ⁹ ותרע לעשות מכל אשר־היו לפניך ותלך ותעשה לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני ואתי השלכת אחרי גוך: ¹⁰ לכן הנני רעה אל־בית ירבעם והכרתי לירבעם משתין בקיר עצור ועזוב בישראל ובערתי אחרי בית־ירבעם כאשר יבער הגלל עד־תמו: ¹¹ המות לירבעם בעיר־יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים כי יהוה דבר: ¹² ואת קומי לכי לבינתך בבאה רגליך העירה ומת הילד: ¹³ וספדו־לו כל־ישראל וקברו אתו כי־זה לבדו יבא לירבעם אל־קבר יען נמצאו־ו דבר טוב אלי־יהוה אלהי ישראל בבית ירבעם: ¹⁴ והקים יהוה לו מלך על־ישראל אשר יכרית את־בית ירבעם זה היום ומה גם־עתה: ¹⁵ והנה יהוה את־ישראל כאשר יגיד הקנה במים ונתש את־ישראל מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וזרם מעבר לנהר יען אשר עשו את־אשריהם מכעיסים את־יהוה: ¹⁶ ויתן את־ישראל בגלל חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את־ישראל: ¹⁷ ותקם אשת ירבעם ותלך ותבא תרצתה היא באה בספי הבית והנער מת: ¹⁸ ויקברו אתו ויספדו־לו כל־ישראל כדבר יהוה אשר דבר ביד־עבדו אחיהו הנביא: ¹⁹ ויתר דברי ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם בתוכם על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: ²⁰ והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושתים שנה וישכב עם־אבתיו וימלך נדב בנו תחתיו: ^פ ²¹ ורחבעם בן־שלמה מלך ביהודה בן־ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו וישבע עשרה שנה | מלך בירושלם העיר אשר־בחר יהוה לשום את־שמו שם מכל־שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית: ²² ויעש יהודה הרע בעיני יהוה ויקנאו אתו מכל אשר עשו אבתם בחטאתם אשר חטאו: ²³ ויבנו גם־המה להם במות ומצבות ואשרים על כל־גבעה גבהה ותחת כל־עץ רענן: ²⁴ וגם־קדש היה בארץ עשו ככל התועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: ²⁵ ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שישק ¹² מלך־מצרים על־ירושלם: ²⁶ וילקח את־אצרות בית־יהוה ואת־אוצרות בית המלך ואת־הכל לקח ויקח את־כל־מגני הזהב אשר עשה שלמה: ²⁷ ויעש המלך רחבעם תחלתם מגני נחשת והפקיד על־יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך: ²⁸ ויהי מדי־בא המלך בית יהוה ישאום הרצים והשיבוים אל־תא הרצים: ²⁹ ויתר דברי רחבעם וכל־אשר עשה הלא־המה כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: ³⁰ ומלחמה היתה בין־רחבעם ובין ירבעם כל־הימים: ³¹ וישכב רחבעם עם־אבתיו ויקבר עם־אבתיו בעיר דוד ושם אמו נעמה העמנית וימלך אבים בנו תחתיו: ^פ

¹[14:2] אתי | lemma="את" x-morph="He,Pp2fs" strong="H0859b"

²[14:25] שושק | lemma="שושק" x-morph="He,Np" strong="H7895"

Chapter 15

¹ ובשנת שמינה עשרה למלך ירבעם ברנבט מלך אבים על־יהודה: ² שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת־אבישלום: ³ וילך בכל־חטאות אביו אשר־עשה לפניו ולא־היה לבבו שלם עם־יהוה אלהיו כלבב דוד אביו: ⁴ כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר בירושלם להקים את־בנו אחריו ולהעמיד את־ירושלם: ⁵ אשר עשה דוד את־הישר בעיני יהוה ולא־סר מכל אשר־צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה החתי: ⁶ ומלחמה היתה ביררבעם ובין ירבעם כלימי חיו: ⁷ ויתר דברי אבים וכל־אשר עשה הלוא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה בין אבים ובין ירבעם: ⁸ וישכב אבים עם־אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד ומלך אסא בנו תחתיו: ⁹ ובשנת עשרים לירבעם מלך ישראל מלך אסא מלך יהודה: ¹⁰ וארבעים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת־אבישלום: ¹¹ ועש אסא הישר בעיני יהוה כדוד אביו: ¹² ויעבר הקדשים מן־הארץ ויסר את־כל־הגללים אשר עשו אבתיו: ¹³ וגם | את־מעכה אמו ויסרה מגבירה אשר־עשתה מפלצת לאשרה ויכרת אסא את־מפלצתה וישרף בנחל קדרון: ¹⁴ והבמות לא־סרו רק לבב־אסא היה שלם עם־יהוה כלימי: ¹⁵ ויבא את־קדשי אביו וקדשו: ¹¹ בית יהוה כסף וזהב וכלים: ¹⁶ ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך־ישראל כלימיים: ¹⁷ ויעל בעשא מלך־ישראל על־יהודה ובין את־הרמה לבלתי תת יצא ויבא לאסא מלך יהודה: ¹⁸ ויקח אסא את־כל־הכסף והזהב הנותרים | באוצרות בית־יהוה ואת־אוצרות בית המלך: ¹² ויתנם ביד־עבדיו וישלחם המלך אסא אל־בר־הדד בר־טברמן בר־חזיון מלך ארם הישב בדמשק לאמר: ¹⁹ ברית ביני ובינך בין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך שחד כסף וזהב לך הפרה את־בריתך את־בעשא מלך־ישראל ויעלה מעלי: ²⁰ וישמע בר־הדד אל־המלך אסא וישלח את־שרי החילים אשר־לו על־ערי ישראל ויך את־עיון ואת־דן ואת־אבל בית־מעכה ואת־כל־כנרות על כל־ארץ נפתלי: ²¹ ויהי כשמע בעשא ויחידל מבנות את־הרמה וישב בתרצה: ²² והמלך אסא השמיע את־כל־יהודה אין נקי וישאו את־אבני הרמה ואת־עציה אשר בנה בעשא ובין בס המלך אסא את־גבע בנימן ואת־המצפה: ²³ ויתר כל־דברי־אסא וכל־גבורתו וכל־אשר עשה והערים אשר בנה הלא־המה כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה את־רגליו: ²⁴ וישכב אסא עם־אבתיו ויקבר עם־אבתיו בעיר דוד אביו ומלך יהושפט בנו תחתיו: ²⁵ ונדב בר־ירבעם מלך על־ישראל בשנת שתים לאסא מלך יהודה ומלך על־ישראל שנתיים: ²⁶ ועש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר החטיא את־ישראל: ²⁷ ויקשר עליו בעשא בר־אחיה לבית יששכר ויכהו בעשא בגבתון אשר לפלשתים ונדב וכל־ישראל צרים על־גבתון: ²⁸ ומיתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה ומלך תחתיו: ²⁹ ויהי כמלכו הפה את־כל־בית ירבעם לא־השאיר כל־נשמה לירבעם עד־השמדו כדבר יהוה אשר דבר ביד־עבדו אחיה השילוני: ³⁰ על־חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את־ישראל בכעסו אשר הכעיס את־יהוה אלהי ישראל: ³¹ ויתר דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: ³² ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך־ישראל כלימיים: ³³ בשנת שלש לאסא מלך יהודה מלך בעשא בר־אחיה על־כל־ישראל בתרצה עשרים וארבע שנה: ³⁴ ועש הרע בעיני יהוה וילך בדרך ירבעם ובחטאתו אשר החטיא את־ישראל:

¹15:15 "strong= "c:H6944" x-morph= "He,C:Ncmprc" =lemma | וקדשו
²15:18 "strong= "H4428" x-morph= "He,Ncmsa" =lemma | מלך

Chapter 16

¹ ויהי דבר־יהוה אל־יהוה בר־חנני על־בעשא לאמר: ² ויען אשר הרימתוך מן־העפר ואתננה נגיד על עמי ישראל ומלך | בדרך ירבעם ותחטא את־עמי ישראל להכעיסני בחטאתם: ³ הנני מבעיר אחרי בעשא ואחרי ביתו ונתתי את־ביתך כבית ירבעם ברנבט: ⁴ המת לבעשא בעיר יאכלו הכלבים והמת לו בשדה יאכלו עוף השמים: ⁵ ויתר דברי בעשא ואשר עשה וגבורתו הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: ⁶ וישכב בעשא עם־אבתיו ויקבר בתרצה ומלך אלה בנו תחתיו: ⁷ וגם ביד־יהוה הנביא דבר־יהוה היה אל־בעשא ואל־ביתו ועל כל־הרעה | אשר־עשה | בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיו להיות כבית ירבעם ועל אשר־הכה אתו: ⁸ בשנת עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה בר־בעשא על־ישראל בתרצה שנתיים: ⁹ ויקשר עליו עבדו זמרי שר מחצית הרקב והוא בתרצה שתה שזור בית ארצא אשר על־הבית בתרצה: ¹⁰ ויבא זמרי ויכהו ומיתהו בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה ומלך תחתיו: ¹¹ ויהי במלכו כשבתו על־כסאו הכה את־כל־בית בעשא לא־השאיר לו משתין בקיר וגאליו ורעהו: ¹² וישמד זמרי את כל־בית בעשא כדבר יהוה אשר דבר אל־בעשא ביד יהוה הנביא: ¹³ אל כל־חטאות בעשא וחטאות אלה בנו אשר חטאו ואשר החטיאו את־ישראל להכעיס את־יהוה אלהי ישראל בהבליהם: ¹⁴ ויתר דברי אלה וכל־אשר עשה הלוא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: ¹⁵ בשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך זמרי שבעת ימים בתרצה והעם חנים על־גבתון אשר לפלשתים: ¹⁶ וישמע העם החכים לאמר קשר זמרי וגם הכה את־המלך ומלכו כל־ישראל את־עמרי שרצבא על־ישראל ביום ההוא במחנה: ¹⁷ ויעלה עמרי וכל־ישראל עמו מגבתון ויצרו על־תרצה: ¹⁸ ויהי כראות זמרי כי־נלכדה העיר ויבא אל־ארמון בית־המלך וישרף עליו את־בית־מלך באש ומת: ¹⁹ על־חטאתו: ¹¹ אשר חטא לעשות הרע בעיני יהוה ללכת בדרך ירבעם ובחטאתו אשר עשה להחטיא את־ישראל: ²⁰ ויתר דברי זמרי וקשרו אשר קשר הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: ^פ ²¹ אז יחלק העם ישראל לחצי חצי העם היה אחרי תבני בר־גינת להמליכו והחצי אחרי עמרי: ²² ויחזק העם אשר אחרי עמרי את־העם אשר אחרי תבני בר־גינת ומת תבני ומלך עמרי: ^פ ²³ בשנת שלשים ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך על־ישראל שתים עשרה שנה בתרצה מלך שש־שנים: ²⁴ ויקו את־ההר שמרון מאת שמר בככרים כסף ויבן את־ההר ויקרא את־שם העיר אשר בנה על שם־שמר אדני ההר שמרון:

²⁵ וַיַּעַשׂה עִמָּרִי הַרַע בְּעֵינָי יְהוָה וַיֵּרַע מִכָּל אֲשֶׁר לִפְנָיו: ²⁶ וַיֵּלֶךְ בְּכָל־דֶּרֶךְ יַרְבְּעָם בְּרַגְבָּט וּבַחֲטָאֵתוֹ: ²⁷ אֲשֶׁר הֲחִטִּיא אֶת־יִשְׂרָאֵל לַהֲכַעִים אֲתִיְהוֹה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בַּהֲבִלְיָהֶם: ²⁸ וַיִּתֵּר דַּבְּרֵי עִמָּרִי אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה הַלְאֵיהֶם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דַּבְּרֵי הַיָּמִים לַמֶּלֶךְ יִשְׂרָאֵל: ²⁹ וַיִּשְׁכַּב עִמָּרִי עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר בְּשִׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ אַחֲאָב בְּנוֹ תַחְתָּיו: ³⁰ וַיַּעַשׂ אַחֲאָב בְּרַעְמֵרִי הַרַע בְּעֵינָי יְהוָה מִכָּל אֲשֶׁר לִפְנָיו: ³¹ וַיְהִי הַנִּקְלָה יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ אַחֲאָב בְּרַעְמֵרִי עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה: ³² וַיִּקַּח אַחֲאָב אֶת־יָזָבֵב בַּת־אִיזָבֵל מֶלֶךְ צִידֹנִים וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲבֹד אֶת־הַבַּעַל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ: ³³ וַיִּקַּח מִזְבֵּחַ לַבַּעַל בֵּית הַבַּעַל אֲשֶׁר בָּנָה בְּשִׁמְרוֹן: ³⁴ וַיַּעַשׂ אַחֲאָב אֶת־הָאֲשֵׁרָה וַיִּסָּף אַחֲאָב לַעֲשׂוֹת לַהֲכַעִים אֲתִיְהוֹה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנָיו: ³⁵ וַיִּמְנוּ חַיִּיל בֵּית הָאֱלֹהִי אֶת־יְרִיחָהּ בְּאֲבִירָם בְּכָרוֹ יִסְדָּהּ וּבִשְׁגֹבָהּ: ³⁶ צָעִירוֹ הַצִּיב דַּלְתֶיהָ כַּדְּבָר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד יְהוֹשָׁע בֶּרְנָנִי: ³⁷

16:19 חטאתיו|lemma="חטאה" x-morph="He,Ncfpc:Sp3ms" strong="H2403b"

16:26 ובחטאתו|lemma="חטאה" x-morph="He,C:R:Ncfsc:Sp3ms" strong="c:b:H2403b"

16:34 ובשגיב|lemma="שגוב" x-morph="He,C:R:Np" strong="c:b:H7687"

Chapter 17

¹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי הַתְּשֻׁבָּה מִתְּשֻׁבָּה גִלְעָד אֶל־אַחֲאָב חִי־יְהוֹה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עִמָּדְתִּי לִפְנָיו אִם־יְהוֹה הַשֵּׁנִים הָאֵלֶּה טַל וּמִטֶּר כִּי אִם־לִפִּי דַבְּרִי: ² וַיְהִי דַבְּרֵיהוֹנָה אֵלָיו לֵאמֹר: ³ לָךְ מִזֶּה וּפְגִית לָךְ קִדְמָה וְנִסְתַּרְתָּ בְּנַחַל כְּרִית אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הַיַּרְדֵּן: ⁴ וְהָיָה מִהַנַּחֵל תִּשְׁתַּחֲוֶה וְאֶת־הָעֲרָבִים צִוִּיתִי לְכַלְכֵּלְךָ שָׁם: ⁵ וַיֵּלֶךְ וַיַּעַשׂ כַּדְּבָר יְהוָה וַיֵּלֶךְ וַיִּשְׁבַּח בְּנַחַל כְּרִית אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הַיַּרְדֵּן: ⁶ וְהָעֲרָבִים מִבִּיאִים לוֹ לֶחֶם וּבִשָׂר בְּבֶקֶר וּלְחֶם וּבִשָׂר בְּעֶרֶב וּמִן־הַנַּחֵל יִשְׁתַּחֲוֶה: ⁷ וַיְהִי מִקֵּץ יָמָיו וַיִּבֶשׂ הַנַּחֵל כִּי לֹא־הָיָה גֶשֶׁם בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל: ⁸ וַיְהִי דַבְּרֵיהוֹנָה אֵלָיו לֵאמֹר: ⁹ קוּמָה לָךְ צִרְפַּתְהָ אֲשֶׁר לְצִדּוֹן וַיִּשְׁבַּת שָׁם הִנֵּה צִוִּיתִי שָׁם אִשָּׁה אֶלְמָנָה לְכַלְכֵּלְךָ: ¹⁰ וַיִּקַּח | וַיֵּלֶךְ צִרְפַּתְהָ וַיְבִיא אֶל־פְּתַח הָעִיר וְהִנֵּה־שָׁם אִשָּׁה אֶלְמָנָה מְקַשֶּׁשֶׁת עֲצִים וַיִּקְרָא אֵלָיָהּ וַיֹּאמֶר קַח־יָנָא לִי מִעֲטֻמִּים בְּכָלִי וְאִשְׁתָּה: ¹¹ וַתֵּלֶךְ לִקְחַת וַיִּקְרָא אֵלָיָהּ וַיֹּאמֶר לְקַח־יָנָא לִי פֶתַח־לֶחֶם בַּיַּדְךָ: ¹² וַתֹּאמֶר חִי־יְהוֹה אֱלֹהֵיךָ אִם־יִשְׁלִי מֵעוֹג כִּי אִם־מֵלֶא כִּי־קִמַּחְתָּ בְּכַד וּמִעֲטֻשְׁמֹן בְּצַפְחַת וְהִנֵּנִי מְקַשֶּׁשֶׁת שְׁנַיִם עֲצִים וּבֹאֲתִי וַעֲשִׂיתִיהוּ לִי וּלְבִנִי וְאֶכְלֵנָהּ וּמִתְּנוּ: ¹³ וַיֹּאמֶר אֵלָיָהּ אֵלֶיהָ אֶל־תִּירָאִי בָּאִי עֲשִׂי כַּדְּבָרְךָ אֲךָ עֲשִׂי־לִי מִשֵּׁם עֵגֶה קִטְנָה בְּרֹאשְׁנָהּ וְהוֹצֵאתִי לִי וְלָךְ וּלְבִנְךָ תַעֲשִׂי בְּאֶחְרָנָהּ: ¹⁴ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּד הַקִּמַּח לֹא תִכְלֶה וְצַפְחַת הַשֶּׁמֶן לֹא תִחַסֵּר עַד יוֹם תַּתִּירְהוּ: ¹⁵ גֶשֶׁם עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה: ¹⁶ וַתֵּלֶךְ וַתַּעֲשֶׂה כַּדְּבָר אֱלֹהֵי וַתֹּאכַל הַוּאִזְוָהּ וּבֵיתָהּ יָמִים: ¹⁷ כֹּד הַקִּמַּח לֹא כָלִיתָ וְצַפְחַת הַשֶּׁמֶן לֹא חִסַּר כַּדְּבָר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד אֱלֹהֵי: ¹⁸ וַיְהִי אַחֲרֵי־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָלָה בְּרַחֲמֵיהָ בַּעֲלַת הַבַּיִת וַיְהִי חָלִיו חֲזֵק מְאֹד עַד אֲשֶׁר לֹא־נִוְתַרְהֻבֹן נִשְׁמָה: ¹⁹ וַתֹּאמֶר אֶל־אֱלֹהֵי מִה־לִּי וְלָךְ אִישׁ הָאֵלֹהִים בָּאת אֵלַי לְהַזְכִּיר אֶת־עוֹנִי וְלִהְיוֹת אֶת־בְּנִי: ²⁰ וַיֹּאמֶר אֵלָיָהּ תִּנִּי־לִי אֶת־בְּנִי וַיִּקְחֵהוּ מִחִיקָה וַיַּעֲלֵהוּ אֶל־הָעִלְיָה אֲשֶׁר־הוּא יֹשֵׁב שָׁם וַיִּשְׁכְּבֵהוּ עַל־מִטָּתוֹ: ²¹ וַיִּקְרָא אֵלָיָהּ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי הַגֶּשֶׁם עַל־הָאֶלְמָנָה אֲשֶׁר־אֲנִי מִתְּגַדֵּר עִמָּה הַרְעוֹת לְהַמִּית אֶת־בְּנָהּ: ²² וַיִּתְמַדְד עַל־הַיֵּלֶד שְׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיִּקְרָא אֵלָיָהּ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי תִשָּׁב נָא נְפֹשׁ־הַיֵּלֶד הַזֶּה עַל־קִרְבּוֹ: ²³ וַיִּשְׁמַע יְהוָה וַיִּקְוֶה אֵלָיָהּ אֶת־הַיֵּלֶד וַיִּרְדֵּהוּ מִן־הָעִלְיָה הַבַּיִתָּה וַיִּתְּנֵהוּ לְאִמּוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיָהּ רְאִי תִי בְּנִי: ²⁴ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־אֱלֹהֵי עַתָּה יְהוָה יִדְעֵתִי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים אַתָּה וְדַבְּרֵי־יְהוָה בְּפִיךָ אִמְתָּ: ²⁵

17:19 תת|lemma="נתן" x-morph="He,Vqc" strong="H5414"

Chapter 18

¹ וַיְהִי יָמִים רַבִּים וַדַּבְּרֵיהוֹהִי הָיָה אֶל־אֱלֹהֵי בִשְׁנֵה הַשְּׁלִישִׁית לֵאמֹר לָךְ הִרְאָה אֶל־אַחֲאָב וְאֶתְּנָה מִטֶּר עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה: ² וַיֵּלֶךְ אֵלָיָהּ לְהִרְאוֹת אֶל־אַחֲאָב וְהִרְעֵב חֲזֵק בְּשִׁמְרוֹן: ³ וַיִּקְרָא אַחֲאָב אֶל־עַבְדָּיהוּ אֲשֶׁר עַל־הַבַּיִת וַעֲבָדָיו הָיָה יָרָא אֶת־יְהוָה מְאֹד: ⁴ וַיְהִי בְּהַכְרִית אִיזָבֵל אֶת־נְבִיאֵי יְהוָה וַיִּקַּח עַבְדָּיהוּ מֵאֶה נְבִיאִים וַיְחַבִּיאֵם חֲמִשִּׁים חֲמִשִּׁים אִישׁ בְּמַעְרָה וַיְכַלְכֵּם לֶחֶם וּמִים: ⁵ וַיֹּאמֶר אַחֲאָב אֶל־עַבְדָּיהוּ לָךְ בְּאֶרֶץ אֶל־כָּל־מַעֲיָנֵי הַיָּמִים וְאֶל־כָּל־הַנַּחֲלִים אוּלַי | נִמְצָא חֲצִיר וְנַחְיָה סוּס וּפָרָד וְלֹא נִכְרִית מִהַבְּהֵמָה: ⁶ וַיִּחְלְקוּ לָהֶם אֶת־הָאֶרֶץ לְעִבְרָבָה אַחֲאָב הַלֵּךְ בְּדֶרֶךְ אֶחָד לְבָדוֹ וַעֲבָדָיו הַלֵּךְ בְּדֶרֶךְ אֶחָד לְבָדוֹ: ⁷ וַיְהִי עַבְדָּיהוּ בְּדֶרֶךְ וְהִנֵּה אֱלֹהֵי לְקִרְאוֹתוֹ וַיִּכְרְהוּ וַיִּפֹּל עַל־פְּנָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֱלֹהֵי: ⁸ וַיֹּאמֶר לוֹ אֲנִי לָךְ אָמַר לְאֲדֹנֶיךָ הִנֵּה אֱלֹהֵי: ⁹ וַיֹּאמֶר מַה חֲטָאִיתִי כִּי־אֵתָּה נִתַּן אֶת־עַבְדְּךָ בְּיַד־אַחֲאָב לְהַמִּיתִנִי: ¹⁰ תִּי | יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אִם־יִשְׁגִּי וּמִמְלַכְתָּה אֲשֶׁר־אֵל־שָׁלַח אֲדֹנִי שָׁם לְבַקֵּשׁךָ וְאִמְרוּ אֵין וְהַשְּׁבִיעַ אֶת־הַמַּמְלָכָה וְאֶת־הַגּוֹי כִּי לֹא יִמְצָאֶכָה: ¹¹ וְעַתָּה אַתָּה אָמַר לָךְ אָמַר לְאֲדֹנֶיךָ הִנֵּה אֱלֹהֵי: ¹² וְהָיָה אֲנִי | אֶלְךָ מֵאֵתְךָ וְרוּחַ יְהוָה | יִשְׁאָרְךָ עַל אֲשֶׁר לֹא־אָדַע וּבֹאֲתִי לְהַגִּיד לְאַחֲאָב וְלֹא יִמְצָאֶךָ וְהָרַגְנִי וְעַבְדְּךָ יִרָא אֶת־יְהוָה מִנְעָרִי: ¹³ הַלְאֵי־הַגִּד לְאֲדֹנִי אֶת אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בְּהִרְגֵי אִיזָבֵל אֶת־אַחֲאָב וְהִנֵּה מֵאֶה אִישׁ חֲמִשִּׁים חֲמִשִּׁים אִישׁ בְּמַעְרָה וַאֲכַלְכֵּם לֶחֶם וּמִים: ¹⁴ וְעַתָּה אַתָּה אָמַר לָךְ אָמַר לְאֲדֹנֶיךָ הִנֵּה אֱלֹהֵי וְהָרַגְנִי: ¹⁵ וַיֹּאמֶר אֵלָיָהּ תִּי יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר עִמָּדְתִּי לִפְנָיו כִּי הַיּוֹם אֵרָאָה אֵלָיו: ¹⁶ וַיֵּלֶךְ עַבְדָּיהוּ לְקִרְאוֹת אַחֲאָב וַיִּגְדֵּל וַיֵּלֶךְ אַחֲאָב לְקִרְאוֹת אֵלָיָהּ: ¹⁷ וַיְהִי כִּרְאוֹת אַחֲאָב אֶת־אֱלֹהֵי וַיֹּאמֶר אַחֲאָב אֵלָיו הֵאֵתָּה זֶה עִבְרֵי יִשְׂרָאֵל: ¹⁸ וַיֹּאמֶר לֹא עִבְרִיתִי יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־אַתָּה וּבֵית אֲבִיךָ בְּעֹזְבְּכֶם אֶת־מִצְוֹת יְהוָה וַתֵּלֶךְ אַחֲרָי בְּהַעֲלִים: ¹⁹ וְעַתָּה שְׁלַח קוֹבֵץ אֵלַי אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַר הַכְּרִמָּל וְאֶת־נְבִיאֵי הַבַּעַל אַרְבַּע מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים וְנְבִיאֵי הָאֲשֵׁרָה אַרְבַּע מֵאוֹת אֲכָלִי שְׁלַחְתִּן אִיזָבֵל: ²⁰ וַיִּשְׁלַח אַחֲאָב בְּכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבֹּץ

Chapter 20

¹ וַיְבַרְהֲדָד מֶלֶךְ־אֲרָם קִבֵּץ אֶת־כָּל־חִילוֹ וְשָׁלִשִׁים וּשְׁנַיִם מֵלָךְ אֹתוֹ וְסוּס וְרֶכֶב וַיַּעַל וַיֵּצֵר עַל־שִׁמְרוֹן וַיִּלְחָם בָּהּ: ² וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־אַחֲבָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל הַעִירָה: ³ וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה אָמַר בְּרִהְדָד כֹּסֶפְךָ וְזַהְבְּךָ לִי־הוּא וְנִשְׂיֹךְ וּבִנְיָן הַטּוֹבִים לִי־הֵם: ⁴ וַיַּעַן מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כְּדַבְּרֶךָ אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ לָךְ אֲנִי וְכָל־אֲשֵׁר־לִי: ⁵ וַיִּשְׁבוּ הַמַּלְאָכִים וַיֹּאמְרוּ כֹה־אָמַר בְּרִהְדָד לֹא־מָוֶר כֹּסֶפְךָ וְזַהְבְּךָ וְנִשְׂיֹךְ וּבִנְיָן לִי תַמּוּ: ⁶ כִּי | אִם־כָּפַעַת מִחֵר אֲשַׁלַּח אֶת־עַבְדֵי אֱלֹהֶיךָ וְחִפְשׂוּ אֶת־בֵּיתְךָ וְאֶת בְּתִי עַבְדֶיךָ וְהִיָּה כָל־מַחְמַד עֵינֶיךָ וְשִׁימוּ בְיָדָם וְלָקַחוּ: ⁷ וַיִּקְרָא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל לְכָל־זִקְנֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ דַּעֲוֹנָא וְרָאוּ כִי רַעֲה זֶה מִבְּקִשׁ כִּי־שַׁלַּח אֵלַי לְנִשְׂיֹךְ וּלְבָנַי וְלְכֹסֶפֶי וְלְזַהְבִי וְלֹא מִנְעַמִּי מִמֶּנּוּ: ⁸ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כָּל־הַזִּקְנִים וְכָל־הָעָם אֶת־תִּשְׁמַע וְלֹא תֵאבְדָּה: ⁹ וַיֹּאמֶר לַמַּלְאָכִי בְרִהְדָד אֲמָרוּ לְאֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ כָּל־אֲשֵׁר־שַׁלַּחְתָּ אֶל־עַבְדְּךָ בְּרֹאשְׁנָה אֲעֲשֶׂה וְהַדְּבַר הַזֶּה לֹא אוֹכַל לַעֲשׂוֹת וַיִּלְכוּ הַמַּלְאָכִים וַיִּשְׁבְּהוּ דְבָר: ¹⁰ וַיִּשְׁלַח אֵלָיו בְּרִהְדָד וַיֹּאמֶר כֹּה־יַעֲשׂוּן לִי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִפוּ אִם־יִשְׁפַק עֲפָר שִׁמְרוֹן לְשַׁעֲלִים לְכָל־הָעָם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵי: ¹¹ וַיַּעַן מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר דַּבְּרוּ אֵלַי־תְּהַלֵּל חֲגַר כַּמִּפְתָּח: ¹² וְהִי כְשִׁמְעָ אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה וְהוּא שִׁתָּה הוּא וְהַמְלָכִים בְּסָכוֹת וַיֹּאמֶר אֶל־עַבְדָּיו שִׁימוּ וְשִׁימוּ עַל־הַעִיר: ¹³ וְהִנֵּה | נְבִיא אֶחָד נֹגֵשׁ אֶל־אַחֲבָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה הַרְאִיתָ אֶת כָּל־הַהֲמוֹן הַגָּדוֹל הַזֶּה הַנִּבֵּי נִתְּנוּ בְיַדְךָ הַיּוֹם וַיְדַעַת כִּי־אֲנִי יְהוָה: ¹⁴ וַיֹּאמֶר אַחֲבָב בְּמִי וַיֹּאמְרוּ כֹה־אָמַר יְהוָה בְּנַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וַיֹּאמֶר מִי־יֹאסֵר הַמְּלַחְמָה וַיֹּאמֶר אָתָּה: ¹⁵ וַיִּפְקֹד אֶת־נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וַיְהִיו מֵאֵתִים שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים וְאַחֲרֵיהֶם פָּקֵד אֶת־כָּל־הָעָם כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת אֲלָפִים: ¹⁶ וַיֵּצְאוּ בְּצִהְרִים וּבְרִהְדָד שִׁתָּה שָׂכוֹר בְּסָכוֹת הוּא וְהַמְלָכִים שְׁלֹשִׁים־וּשְׁנַיִם מֵלָךְ עִזָּר אֹתוֹ: ¹⁷ וַיֵּצְאוּ נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת בְּרֹאשְׁנָה וַיִּשְׁלַח בְּרִהְדָד וַיַּגִּיד לוֹ לֵאמֹר אֲנִשְׁיִם יֵצְאוּ מִשִׁמְרוֹן: ¹⁸ וַיֹּאמֶר אִם־לְשָׁלוֹם יֵצְאוּ תַפְשׂוּם חַיִּים וְאִם לַמְּלַחְמָה יֵצְאוּ חַיִּים תַּפְשׂוּם: ¹⁹ וְאֵלֶּה יֵצְאוּ מִרְהַעִיר נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וְהַחִיל אֲשֶׁר אַחֲרֵיהֶם: ²⁰ וַיְכּוּ אִישׁ אִישׁוֹ וַיִּכְּסוּ אָרֶם וַיִּדְפְּסוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹט בְּרִהְדָד מֶלֶךְ אֲרָם עַל־סוּס וּפְרָשִׁים: ²¹ וַיֵּצֵא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּךְ אֶת־הַסּוּס וְאֶת־הַרְכָּב וְהִכָּה אֲרָם מִכָּה גְדוֹלָה: ²² וַיִּגַּשׁ הַנְּבִיא אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לוֹ לָךְ הַתְּחִיזֶךָ וְדַע וְרָאָה אֶת אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה כִּי לְתִשׁוּבַת הַשָּׁנָה מֶלֶךְ אֲרָם עָלָה עֲלֶיךָ: ²³ וְעַבְדֵי מֶלֶךְ אֲרָם אָמְרוּ אֵלָיו אֱלֹהֵי הָרִים אֱלֹהֵיהֶם עַל־כֵּן חִזְקוּ מִמֶּנּוּ וְאוֹלָם נִלְחַם אִתָּם בְּמִישׁוֹר אִם־לֹא נַחְזֹק מֵהֶם: ²⁴ וְאֶת־הַדְּבַר הַזֶּה עָשָׂה הַסֵּךְ הַמְּלָכִים אִישׁ מִמְקוֹמוֹ וְשִׁים פְּחוֹת תַּחְתֵּיהֶם: ²⁵ וְאֵתָּה תִמְנֶה־לָךְ | חֵיל כַּחֲלֵי הַנֶּפֶל מֵאוֹתָךְ וְסוּס וְסוּס | וְרֶכֶב כָּרֶכֶב וְנִלְחַמְהָ אוֹתָם בְּמִישׁוֹר אִם־לֹא נַחְזֹק מֵהֶם וְיִשְׁמַע לְקֹלָם וַיַּעַשׂ כֵּן: ²⁶ וְהִי לְתִשׁוּבַת הַשָּׁנָה וַיִּפְקֹד בְּרִהְדָד אֶת־אֲרָם וַיַּעַל אֶפְקָה לַמְּלַחְמָה עַם־יִשְׂרָאֵל: ²⁷ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַתְּפֹקְדוֹ וְכָל־כָּלוֹ וְלָכוּ לְקִרְאָתָם וַיַּחֲנוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל נֶגְדָם כְּשֵׁנֵי חֹשֶׁף עֵזִים וְאָרָם מֵלֹא אֶת־הָאָרֶץ: ²⁸ וַיִּגַּשׁ אִישׁ אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר יְהוָה וְעַן אֲשֶׁר אָמְרוּ אֲרָם אֱלֹהֵי הָרִים יְהוָה וְלֹא־אֱלֹהֵי עַמְּקִים הוּא וְנִתְּתִי אֶת־כָּל־הַהֲמוֹן הַגָּדוֹל הַזֶּה בְּיַדְךָ וַיְדַעַתְם כִּי־אֲנִי יְהוָה: ²⁹ וַיַּחֲנוּ אֵלֶּה נֹכַח אֵלֶּה שִׁבְעַת יָמִים וַיְהִי | בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַתִּקְרַב הַמְּלַחְמָה וַיְכּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־אֲרָם מֵאֶהֱאֶלֶף רַגְלֵי בַּיּוֹם אֶחָד: ³⁰ וַיִּכְּסוּ הַנּוֹתָרִים | אֶפְקָה אֶל־הַעִיר וַתִּפֹּל הַחוֹמָה עַל־עֲשָׂרִים וְשִׁבְעָה אֲלָף אִישׁ הַנּוֹתָרִים וּבְרִהְדָד נָס וַיֵּבֶא אֶל־הַעִיר חָדָר בְּחֹדֶר־ס: ³¹ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עַבְדָּיו הִנֵּה־נָא שִׁמְעָנוּ כִּי מִלְכֵי בֵית יִשְׂרָאֵל כִּי־מִלְכֵי חֹסֵד הֵם נִשְׁיִמָּה נֹא שְׂקִים בְּמַתְּנֵינוּ וְחֻבְלִים בְּרֹאשֵׁנוּ וְנִצַּא אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אוֹלֵי חַיָּה אֶת־נַפְשֶׁךָ: ³² וַיַּחְגְּרוּ שְׂקִים בְּמַתְּנֵיהֶם וְחֻבְלִים בְּרֹאשֵׁיהֶם וַיִּבְאוּ אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ עַבְדְּךָ בְּרִהְדָד אָמַר תַּחֲיֵנוּ נָא נַפְשֵׁי וַיֹּאמֶר הַעוֹדְנוּ חֵי אֹתִי הוּא: ³³ וְהַאֲנָשִׁים וַנְּחָשׁוּ וַיִּמְהָרוּ וַיַּחֲלֹטוּ מִמֶּנּוּ וַיֹּאמְרוּ אֲחִיךָ בְּרִהְדָד וַיֹּאמֶר בָּאוּ קַחְהוּ וַיֵּצְאוּ אֵלָיו בְּרִהְדָד וַיַּעֲלֵהוּ עַל־הַמְּרֻכְבָּה: ³⁴ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַעֲרִים אֲשֶׁר־לְקַח־אֲבִי מֵאֵת אֲבִיךָ אֲשִׁיב וְחֻצוֹת תִּשִׁים לָךְ בְּדַמְשֶׁק כְּאֲשֶׁר־שָׂם אֲבִי בְּשִׁמְרוֹן וְאֲנִי בְּבְרִית אֲשַׁלַּח וַיִּכְרַת־לוֹ בְּרִית וַיִּשְׁלַח־הוּס: ³⁵ וַאֲשֵׁר אֶחָד מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים אָמַר אֶל־רַעְהוּ בְּדַבְּרֵי יְהוָה הַכִּינִי נָא וַיִּמָּן הָאִישׁ לְהַכּוֹת: ³⁶ וַיֹּאמֶר לוֹ יַעַן אֲשֶׁר לֹא־שִׁמַּעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה הַנֶּבֶךְ הוֹלֵךְ מֵאֹתִי וְהַכֵּךְ הָאֲרִיָּה וַיִּלָּךְ מֵאֲצִלוֹ וַיִּמְצָאֵהוּ הָאֲרִיָּה וַיִּכָּה: ³⁷ וַיִּמְצָא אִישׁ אַחֵר וַיֹּאמֶר הַכִּינִי נָא וַיִּכָּהוּ הָאִישׁ הַכָּה וּפָצַע: ³⁸ וַיִּלָּךְ הַנְּבִיא וַיַּעֲמֵד לְמֶלֶךְ עַל־הַדְּרָךְ וַיִּתְחַפֵּשׂ בְּאֶפְרַע עַל־עֵינָיו: ³⁹ וַיְהִי הַמֶּלֶךְ עֹבֵר וְהוּא צַעֲקָ אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ | יֵצֵא בְּקִרְבֵי הַמְּלַחְמָה וְהִנֵּה־אִישׁ סוֹר וַיֵּבֶא אֵלַי אִישׁ וַיֹּאמֶר שְׂמֹר אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה אִם־יִפְקֹד יִפְקֹד וְהִיתָה נַפְשֶׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ אוֹ כִּכְרֶכֶף תִּשְׂקוּל: ⁴⁰ וַיְהִי עַבְדְּךָ עֹשֶׂה הַנֵּה וְהִנֵּה הוּא וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל כֵּן מִשְׁפָּטְךָ אֵתָּה חֲרַצְתָּ: ⁴¹ וַיִּמְהָר וַיִּסֵּר אֶת־הָאֶפְרַר מֵעַל: ⁴² וַיִּבֹר וַיִּכַּר אֹתוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כִּי מִהַנְּבִיאִים הוּא: ⁴³ וַיִּלָּךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סוֹר וַיַּעֲרַף וַיֵּבֶא שִׁמְרוֹנָה: ⁴⁴ וְהוּא יַעַן שַׁלַּחְתָּ אֶת־אִישׁ־חַרְמֵי מִיַּד וְהִיתָה נַפְשֶׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ: ⁴⁵ וַיִּלָּךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סוֹר וַיַּעֲרַף וַיֵּבֶא שִׁמְרוֹנָה: ⁴⁶ וְהוּא יַעַן שַׁלַּחְתָּ אֶת־אִישׁ־חַרְמֵי מִיַּד וְהִיתָה נַפְשֶׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ: ⁴⁷ וַיִּלָּךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סוֹר וַיַּעֲרַף וַיֵּבֶא שִׁמְרוֹנָה: ⁴⁸ וְהוּא יַעַן שַׁלַּחְתָּ אֶת־אִישׁ־חַרְמֵי מִיַּד וְהִיתָה נַפְשֶׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ: ⁴⁹ וַיִּלָּךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סוֹר וַיַּעֲרַף וַיֵּבֶא שִׁמְרוֹנָה: ⁵⁰ וְהוּא יַעַן שַׁלַּחְתָּ אֶת־אִישׁ־חַרְמֵי מִיַּד וְהִיתָה נַפְשֶׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ: ⁵¹ וַיִּלָּךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סוֹר וַיַּעֲרַף וַיֵּבֶא שִׁמְרוֹנָה: ⁵² וְהוּא יַעַן שַׁלַּחְתָּ אֶת־אִישׁ־חַרְמֵי מִיַּד וְהִיתָה נַפְשֶׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ: ⁵³ וַיִּלָּךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סוֹר וַיַּעֲרַף וַיֵּבֶא שִׁמְרוֹנָה: ⁵⁴ וְהוּא יַעַן שַׁלַּחְתָּ אֶת־אִישׁ־חַרְמֵי מִיַּד וְהִיתָה נַפְשֶׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ: ⁵⁵ וַיִּלָּךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סוֹר וַיַּעֲרַף וַיֵּבֶא שִׁמְרוֹנָה: ⁵⁶ וְהוּא יַעַן שַׁלַּחְתָּ אֶת־אִישׁ־חַרְמֵי מִיַּד וְהִיתָה נַפְשֶׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ: ⁵⁷ וַיִּלָּךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סוֹר וַיַּעֲרַף וַיֵּבֶא שִׁמְרוֹנָה: ⁵⁸ וְהוּא יַעַן שַׁלַּחְתָּ אֶת־אִישׁ־חַרְמֵי מִיַּד וְהִיתָה נַפְשֶׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ: ⁵⁹ וַיִּלָּךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סוֹר וַיַּעֲרַף וַיֵּבֶא שִׁמְרוֹנָה: ⁶⁰ וְהוּא יַעַן שַׁלַּחְתָּ אֶת־אִישׁ־חַרְמֵי מִיַּד וְהִיתָה נַפְשֶׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ: ⁶¹ וַיִּלָּךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סוֹר וַיַּעֲרַף וַיֵּבֶא שִׁמְרוֹנָה: ⁶² וְהוּא יַעַן שַׁלַּחְתָּ אֶת־אִישׁ־חַרְמֵי מִיַּד וְהִיתָה נַפְשֶׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ: ⁶³ וַיִּלָּךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סוֹר וַיַּעֲרַף וַיֵּבֶא שִׁמְרוֹנָה: ⁶⁴ וְהוּא יַעַן שַׁלַּחְתָּ אֶת־אִישׁ־חַרְמֵי מִיַּד וְהִיתָה נַפְשֶׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ: ⁶⁵ וַיִּלָּךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סוֹר וַיַּעֲרַף וַיֵּבֶא שִׁמְרוֹנָה: ⁶⁶ וְהוּא יַעַן שַׁלַּחְתָּ אֶת־אִישׁ־חַרְמֵי מִיַּד וְהִיתָה נַפְשֶׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ: ⁶⁷ וַיִּלָּךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סוֹר וַיַּעֲרַף וַיֵּבֶא שִׁמְרוֹנָה: ⁶⁸ וְהוּא יַעַן שַׁלַּחְתָּ אֶת־אִישׁ־חַרְמֵי מִיַּד וְהִיתָה נַפְשֶׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ: ⁶⁹ וַיִּלָּךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סוֹר וַיַּעֲרַף וַיֵּבֶא שִׁמְרוֹנָה: ⁷⁰ וְהוּא יַעַן שַׁלַּחְתָּ אֶת־אִישׁ־חַרְמֵי מִיַּד וְהִיתָה נַפְשֶׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ: ⁷¹ וַיִּלָּךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סוֹר וַיַּעֲרַף וַיֵּבֶא שִׁמְרוֹנָה: ⁷² וְהוּא יַעַן שַׁלַּחְתָּ אֶת־אִישׁ־חַרְמֵי מִיַּד וְהִיתָה נַפְשֶׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ: ⁷³ וַיִּלָּךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סוֹר וַיַּעֲרַף וַיֵּבֶא שִׁמְרוֹנָה: ⁷⁴ וְהוּא יַעַן שַׁלַּחְתָּ אֶת־אִישׁ־חַרְמֵי מִיַּד וְהִיתָה נַפְשֶׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ: ⁷⁵ וַיִּלָּךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סוֹר וַיַּעֲרַף וַיֵּבֶא שִׁמְרוֹנָה: ⁷⁶ וְהוּא יַעַן שַׁלַּחְתָּ אֶת־אִישׁ־חַרְמֵי מִיַּד וְהִיתָה נַפְשֶׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ: ⁷⁷ וַיִּלָּךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סוֹר וַיַּעֲרַף וַיֵּבֶא שִׁמְרוֹנָה: ⁷⁸ וְהוּא יַעַן שַׁלַּחְתָּ אֶת־אִישׁ־חַרְמֵי מִיַּד וְהִיתָה נַפְשֶׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ: ⁷⁹ וַיִּלָּךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סוֹר וַיַּעֲרַף וַיֵּבֶא שִׁמְרוֹנָה: ⁸⁰ וְהוּא יַעַן שַׁלַּחְתָּ אֶת־אִישׁ־חַרְמֵי מִיַּד וְהִיתָה נַפְשֶׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ: ⁸¹ וַיִּלָּךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סוֹר וַיַּעֲרַף וַיֵּבֶא שִׁמְרוֹנָה: ⁸² וְהוּא יַעַן שַׁלַּחְתָּ אֶת־אִישׁ־חַרְמֵי מִיַּד וְהִיתָה נַפְשֶׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ: ⁸³ וַיִּלָּךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סוֹר וַיַּעֲרַף וַיֵּבֶא שִׁמְרוֹנָה: ⁸⁴ וְהוּא יַעַן שַׁלַּחְתָּ אֶת־אִישׁ־חַרְמֵי מִיַּד וְהִיתָה נַפְשֶׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ: ⁸⁵ וַיִּלָּךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סוֹר וַיַּעֲרַף וַיֵּבֶא שִׁמְרוֹנָה: ⁸⁶ וְהוּא יַעַן שַׁלַּחְתָּ אֶת־אִישׁ־חַרְמֵי מִיַּד וְהִיתָה נַפְשֶׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ: ⁸⁷ וַיִּלָּךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סוֹר וַיַּעֲרַף וַיֵּבֶא שִׁמְרוֹנָה: ⁸⁸ וְהוּא יַעַן שַׁלַּחְתָּ אֶת־אִישׁ־חַרְמֵי מִיַּד וְהִיתָה נַפְשֶׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ: ⁸⁹ וַיִּלָּךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סוֹר וַיַּעֲרַף וַיֵּבֶא שִׁמְרוֹנָה: ⁹⁰ וְהוּא יַעַן שַׁלַּחְתָּ אֶת־אִישׁ־חַרְמֵי מִיַּד וְהִיתָה נַפְשֶׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ: ⁹¹ וַיִּלָּךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סוֹר וַיַּעֲרַף וַיֵּבֶא שִׁמְרוֹנָה: ⁹² וְהוּא יַעַן שַׁלַּחְתָּ אֶת־אִישׁ־חַרְמֵי מִיַּד וְהִיתָה נַפְשֶׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ: ⁹³ וַיִּלָּךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סוֹר וַיַּעֲרַף וַיֵּבֶא שִׁמְרוֹנָה: ⁹⁴ וְהוּא יַעַן שַׁלַּחְתָּ אֶת־אִישׁ־חַרְמֵי מִיַּד וְהִיתָה נַפְשֶׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ: ⁹⁵ וַיִּלָּךְ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סוֹר וַיַּעֲרַף וַיֵּבֶא שִׁמְרוֹנָה: ⁹⁶ וְהוּא יַעַן שַׁלַּחְתָּ אֶת־אִישׁ־חַרְמֵי מִיַּד וְהִיתָה נַפְשֶׁךָ תַּחַת נַפְש

¹²קראו צום והשיבו את נבות בראש העם: ¹³ויבאו שני האנשים בני בלעל וישבו נגדו ויעדהו אנשי הבלעל את נבות נגד העם לאמר ברוך נבות אלהים ומלך ויצאהו מחוץ לעיר ויסקלהו באבנים וימת: ¹⁴וישלחו אלי איזבל לאמר סקל נבות וימת: ¹⁵ויהי כשמע איזבל כי סקל נבות וימת ותאמר איזבל לאחאב קום רש את כרם | נבות היזרעאלי אשר מאן לתת לך בכסף כי אין נבות חי כימת: ¹⁶ויהי כשמע אחאב כי מת נבות ויקם אחאב לרדת אל כרם נבות היזרעאלי לרשתו: ¹⁷ויהי דברי הוהו אל אליהו התשבי לאמר: ¹⁸קום רד לקראת אחאב מלך ישראל אשר בשמרון הנה בכרם נבות אשר ירד שם לרשתו: ¹⁹ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה הרצחת וגם ירשת ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה במקום אשר לקחו הכלבים את דם נבות ויקו הכלבים את דמך גם אתה: ²⁰ויאמר אחאב אל אליהו המצאתני איבי ויאמר וצאתי יען התמכר ללעשות הרע בעיני יהוה: ²¹הנני מביא ²²אלך רעה ובערתי אחרך והכרתי לאחאב משתי בליר ועצור ועזוב בישראל: ²²ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה אל הפעס אשר הכעסת ותחטא את ישראל: ²³וגם לאיזבל דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו את איזבל בחל וזרעאל: ²⁴המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים: ²⁵רק לא יהיה כאחאב אשר התמכר ללעשות הרע בעיני יהוה אשר הסתה אתו איזבל אשתו: ²⁶ויתעב מאד ללכת אחר הגללים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: ²⁷ויהי כשמע אחאב את הדברים האלה ויקרע בגדיו וישם שק על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אט: ²⁸ויהי דברי הוהו אל אליהו התשבי לאמר: ²⁹הראית כי ינכנע אחאב מלפני יען כי ינכנע מפני לא אחיאי ³⁰הרעה בימי בניו אביא הרעה על ביתו:

¹¹[21:8 ספרים | lemma="ספר" x-morph="He,Ncmpa" d:H5612a" strong="

¹²[21:21 מבי | lemma="בוא" x-morph="He,Vhrmsa" H0935" strong="

¹³[21:29 אבי | lemma="בוא" x-morph="He,Vhi1cs" H0935" strong="

Chapter 22

¹וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל: ²פ ויהי בשנה השלישית וירד והושפט מלך יהודה אל מלך ישראל ויאמר מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מקחת אתה מיד מלך ארם: ⁴ויאמר אל יהושפט התלך אתי למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך: ⁵ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את דברי יהוה: ⁶ויקבל מלך ישראל את הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך על רמת גלעד למלחמה אם אחזל ויאמרו עלה ונתן אדני ביד המלך: ⁷ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאותו: ⁸ויאמר מלך ישראל | אל יהושפט עוד איש אחד לדרש את יהוה מאתו ואני שנאתיו לוי לא יתנבא עלי טוב כי אם רע מיכיהו בן ימלה ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן: ⁹ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהרה מיכיהו בן ימלה: ¹⁰ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה ישבים איש על כסאו מלבשים בגדים בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם: ¹¹ועש לו צדקיהו בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח את ארם עד כלתם: ¹²וכל הנביאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך: ¹³והמלאך אשר הלך | לקרא מיכיהו דבר אליו לאמר הנה נא דברי הנביאים פה אחד טוב אל המלך והינא דברך: ¹⁴כדבר אחד מהם ודברת טוב: ¹⁵ויאמר אל המלך ויאמר המלך אליו מיכיהו הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם נחזל ויאמר אליו עלה והצלח ונתן יהוה ביד המלך: ¹⁶ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משבעך אשר לא יתדבר אלי רק אמת בשם יהוה: ¹⁷ויאמר ראיתי את כל ישראל נפצים אל ההרים כצאן אשר אין להם רעה ויאמר יהוה לא יאדנים לאלה וישבו איש לביתו בשלום: ¹⁸ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלוא אמרתי אליך לוא יתנבא עלי טוב כי אם רע: ¹⁹ויאמר לכן שמע דברי יהוה ראיתי את יהוה ישב על כסאו וכל צבא השמים עמד עליו מימינו ומשמאלו: ²⁰ויאמר יהוה מי ופתה את אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה בכה וזה אמר בכה: ²¹ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה: ²²ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל נביאי ויאמר תפתה וגם יתוכל צא ועשה כן: ²³ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה: ²⁴ועש צדקיהו בן כנענה ויכה את מיכיהו על הלחי ויאמר איזה עבר רוח יהוה מאתי לדבר אותך: ²⁵ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבא חדר בחדר להחבה: ²⁶ויאמר מלך ישראל קח את מיכיהו והשיבהו אל אמן שר העיר ואל יואש בן המלך: ²⁷ואמרת כה אמר המלך שמו את זה בית הפלא והאכילהו לחם ולחץ ומים לחץ עד באי בשלום: ²⁸ויאמר מיכיהו אם ישוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם: ²⁹ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד: ³⁰ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיו ותחפש מלך ישראל ויבוא במלחמה: ³¹ומלך ארם צוה את שרי הרקב אשר לו שלשים ושנים לאמר לא תלחמו את קטן ואת גדול כי אם את מלך ישראל לבדו: ³²ויהי כראות שרי הרקב את יהושפט והמה אמרו אך מלך ישראל הוא ויסרו עליו להלחם ויעקו יהושפט: ³³ויהי כראות שרי הרקב כי לא מלך ישראל הוא וישבו מאחריו: ³⁴ואיש משך בקשת לתמו ויכה את מלך ישראל בין הדבקים ובין השרץ ויאמר לרקבו הפך ידך והוציאני מן המחנה כי החליתי: ³⁵ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל חיק הרקב: ³⁶ויעבר הרנה במחנה כבא השמש לאמר איש אל עירו ואיש אל ארצו: ³⁷וימת המלך ויבוא שמרון ויקברו את המלך בשמרון: ³⁸וישטף את הרקב על | ברכת שמרון וילקו הכלבים את דמו והזנות רחצו כדבר יהוה אשר דבר: ³⁹ויתר דברי אחאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל הערים אשר בנה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלך ישראל: ⁴⁰וישכב אחאב עם אבתיו וימלך אחזיהו בןו תחתיו: ⁴¹ויהושפט בן אסא מלך על יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל: ⁴²ויהושפט בן שלשים וחמש שנה במלכו וישערים ושמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלח: ⁴³וילך בכל דרך אסא אביו לא יסר ממנו לעשות הישר בעיני יהוה:

(44) אַךְ הַבְּמוֹת לֹא־סָרוּ עוֹד הַעַם מִזְבְּחִים וּמִקְטָרִים בְּבָמוֹת: ⁽⁴⁵⁾44 וַיִּשְׁלַם יְהוֹשָׁפָט עִם־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: ⁽⁴⁶⁾45 וַיִּתֵּר דָּבָרִי יְהוֹשָׁפָט וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה וְאֲשֶׁר נָלַחַם הֵלֵא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה: ⁽⁴⁷⁾46 וַיִּתֵּר הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר נִשְׁאַר בַּיָּמִי אִסָּא אָבִיו בְּעַר מִן־הָאָרֶץ: ⁽⁴⁸⁾47 וּמֶלֶךְ אִין בְּאֵדוֹם נֶצַב מֶלֶךְ: ⁽⁴⁹⁾48 יְהוֹשָׁפָט עָשָׂה^[2] אֲנִיּוֹת תְּרַשִׁישׁ לְלֶכֶת אוֹפִירָה לְזָהָב וְלֹא הָלַךְ כִּי־נִשְׁבְּרוּ^[3] אֲנִיּוֹת בְּעַצְיוֹן גָּבַר: ⁽⁴⁹⁾50 אִזּוֹ אָמַר אַחֲזִיָּהּ בְּרֹאֲחָאֵב אֱלֹהֵי־יְהוֹשָׁפָט יִלְכּוּ עִבְדֵי עִם־עַבְדֶּיךָ בְּאֲנִיּוֹת וְלֹא אָבָה יְהוֹשָׁפָט: ⁽⁵¹⁾50 וַיִּשְׁכַּב יְהוֹשָׁפָט עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּר׃ עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם בֶּן־וֹרְחָיִם: ⁽⁵²⁾51 אַחֲזִיָּהּ בְּרֹאֲחָאֵב מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן בְּשַׁנְת־שִׁבְעַ עָשָׂרָה לַיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁנַת־יָמָיו: ⁽⁵³⁾52 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינָי יְהוָה וַיִּלְךְ בְּדֶרֶךְ אָבִיו וּבְדֶרֶךְ אִמּוֹ וּבְדֶרֶךְ יִרְבֵּעַם בְּרִגְבָט אֲשֶׁר הֶחְטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל: ⁽⁵³⁾53 וַיַּעֲבֹד אֶת־הַבַּעַל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיִּכְעַס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה אָבִיו: ⁽⁵⁴⁾

^[1]22:13 דברִיךְ | lemma="דָּבַר" x-morph="He,Ncmpr:Sp2ms" strong="H11697"

^[2]22:48 עָשָׂה | lemma="עָשָׂה" x-morph="He,Acmsa" strong="H6240"

^[3]22:48 נִשְׁבְּרוּ | lemma="שָׁבַר" x-morph="He,VNp3fs" strong="H7665"

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org

Clint Yale

Dr. Maurice A. Robinson

Ulrik Sandborg-Petersen

Door43 World Missions Community